J. 220
Pal

Passionall

Bæn og Hugsan

vors Herra Jesu Christi/ fra

[illegible]

Mönum/ Med fögrum Figurum/

og Hiartnæmum Gudlegu

um Bænum.

Yngdomenum og heim einfalldu til Gagns og Gouda.

Prentad a Holum,

Anno. M. D. XC. VII.

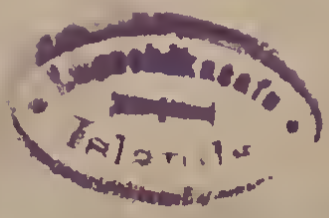

So hefur sa æruverduge Guds Madur Doct: Martinus Luther/skrifad vm hañ passional.

MJer hefur liteſt þad Gott ⁊ Gagnligt vera ad sa gamle Passionall sie vpp aptur prentadur/ hellſt vegna Vngdomsins og þeirra Einfölldu/ sem læra Figurur Mynder og Maluerk sier betur til Hiarta ganga/og þar af betur athuga og læra ad hyxa vm/ og ad miñaſt a þau myklu daſemdar Verk Drottins/ enn þo þeir heyre einfallt Orded ⁊ Lærdomeñ. So vottar og S. Marcus/ Ad ſialfur Herrañ Chriſtur hañ hafe vegna þeirra Einfölldu hellſt kient og predikad j Epterlijkingum/ſo þeir mættu hellдur ſkilia. Eg hef og ſo auked og ſett hier til fleire Hiſtorium wr Bibliu/ med nöckrum Mals Greinum wr Textanum. So þad sie liósara fyrer þeim Einfölldu og verde hellдur j Minne feſt. Og allt þetta hef eg þui giört/ ef ad nöckur vilde fylgia minnu Epterdæme/ ad giöra þetta betur/ef hañ finnur ſig dugandlegaſt þar til.

Þuiad eg helld Þ ecke ad vera illt þo soddan Historiur ꝛ Tilburder/asamt mz Malsgreinū sin þar vppa hlyda sie maladar j Hwsum og Herbergium godra Manna/ so ad Menn hefde allstadar sier fyrer Augum Guds Verk ꝛ hans Dasemder/ og ad Truen med sijnum Audxtum vid Gud mætte þar af aukast ꝛ eflast.

Og huad kann þad ad skada/ þott einhuor han liete mæla j Bok sijna þær hellstu Historiur og Giorninga hins gamla og nyia Testamentis/ og ad slijk Bok være nefnd Leikmanna Biblia. Þuiad þad er so j Sanleika/ Ad Almuga Folke verdur ecke noglega og alldrei of opt kient og sagt fra Ordum ꝛ Dasemdar verkum Guds. Og þo Menn tale þar vm/ syngie og seige/ hrope og predike/skrife og lese/ wtþyde og mæle/ þa er þo Andskotenn med sijnum Limum og Aarum hellst til ofsterkur og astundunarsamur/ slijkt ad forhindra/ og þui nidur ad kiefia. So ad þetta vort Aform ꝛ slijk Astundan er ecke ad eins good/ helldur og eirnen harla naudsynleg.

Nu þo ad nockrer/ af þeim sem ecke

hyda

lijda Bilæte eda Likneskiur / fordæme og fyrerlijte þessa vora Tiltekt / þa hirde eg þar ecke par vm / Þeir þurfa ecke vid vors Lærdoms / myklu sijdur girnnst vi er þeirra / so þar hafa huórugier med ad ra. Þa Vanbrukan / og þad ranga trunadar Traust / sem Menn hafa a Bilætū og Likneskium / þad hef eg alla Tijma straffad og fordæmt. Enn huad edur i huóru ad ecke er nein Misbrukan / þad læt eg blijfa / þo so / ad Menn kome þui so fyrer / ad þad sie til Gagns + godrar Nytsemdar. Þannen þa kiennum og vnd eruijssum vier vorum Tilheyrendum / og þeim Einfölldu / hina adra Sierkloku og Nasauijssu Nejstara lætum vier fara sijn Veg. Christur sie med öllum þeim sem a hann trua og hann elska Amen.

A iij.

Genesis j. Cap.

I Vpphafe skapade Gud Himen og Jörd/og Jördeñ var tom ✝ j eyde:

Og Gud sagde/ Verde Lios á Festin gu Himensins/so þau skilie Dageñ fra Nottuñe. Og Gud giörde tuö stor Lios þad stærra Liosed ad stiorna Deigenñ/ og þad miña Liosed ad stiorna Nottenñe/ þar ad auk Stiörnur.

Og Gud sa alla Hlute sem hañ hafde skapad/ Og sia/ þeir voru harla goder.

Genesis ij. Cap.

Þanneñ algiördest nu Himeñ ✝ Jörd/ og allur þeirra Her. Og so fullkomnade Gud a þeim siöunda Deige sijn Verk/ sem hann giörde/ og huijldest þann siöunda Dag/ og hann Blessade hann/ ✝ Helgade hañ/af þui ad hann huijldest a þeim sama Deige af öllum sijnum Verkum.

Bænen.

HEyr þu Almætt-
ugur og Myskunsamur
Gud og Fader/ þu sem
fyrer þitt Eilyfft Ord
hefr skapad Himen og
Jord ⁊ allar Skiepnur
og þeim enn nu styrer og stiornar og vid
Magt helldur/ epter þynum þægeleg-
um Vilia. Vier bidium þig af Hiar-
ta/ Kienn þu oss fyrer Krapt þyns Or-
ds ad þeckia þynar Skiepnur/ og þar
af ad komast til sannarligs Þacklætis/
So ad vier mættum fyrer þessa Skop-
un allra Hluta Lofa Dyrka og Vegsa-
ma þig æ og ad Eilyfu/ Fyrer Je-
sum Christum þinn Elskuleg-
ann Son vorn Drottenn
og Herra/ Amen.

Og Gud sagde/ Vier vilium giöra Manneñ epter Mynd og Liking vorre. Og Gud skapade Mañeñ epter sinne Mynd/ Epter Guds Mynd skapade hann hañ. Og hann skapade þau Karlmann og Konu/ og Gud Blessade þau/ og sagde til þeirra/ Aukest þid og margfall dist og vpp fylled Jördena.

Geneſis ij. Cap.

Og Gud Drotteñ giörde Manneñ af Jardarleir/ og blies einum lifanda Anda j hans Asionu.

Og Gud Drotteñ sagde/ Það er ecke gott ad Madurceñ sie einsamall/ Vier vilium giöra hönum eina Medhialp/ þa sem hia hönum ma vera.

Þa liet Gud Drottenn fastañ Suefn fall a yfer Adam. Og þa hann suaf/ tök hann eitt af hans Riſtum/ og byrgde aptur med höllde Og Gud Drotteñ vppbygde eina Konunu af þui Rifbeine sem hann tök af Mannenum/ og leidde hana til Adams.

Eilifur

Bænen.

Ilífur Gud Almátt-
ugur Fader / Vier lofū z dyr-
um þig/og giørum þier Þack-
er/fyrer þad/ad þu hefur skap
ad oss med Vite og Skyne/ og hefur
giefed oss Lyf og Sæl og alla Skyns-
me. Enn af þui ad vier af vorum For-
elldrum til erum j þennañ Heim fædd-
er Reidennar Børn/þa bidium vier þ-
na Myskun/ Leys þu oss og frelsa fra
soddan Vanart og Skadseme/ og hrein
sa vor Hiørtu af allre Vantru og fra
syndsamlegum Girndum/ Og veit oss
þinn Heilaga Anda/so ad vier af hans
Styrk og Hialp/ mættum fyrer ei-
na rietta Tru a þig verda ad
nyiu endurfædder/ Amen.

Genesis ii. Cap.

Og Gud Drottenn baud Mannenum og sagde/ Þu skallt eta af allra handa Triam j Alldengardenum/ Enn af þui Trie sem kiennir ad þeckia Gott og Illt/skalltu ecke eta.

Genesis iii. Cap.

Og Höggormurenn var slægare/ enn öll önnur Kuikinde a Jördu. Og hann sagde til Kuinnunnar/ J önguann mata munu þid deyia/ Heldur veit Gud þad/ad a huörium Deige sem þid eted þar af/ þa munu yckar Augu vpplukast/og þid munud verda eins og Gud og vita Skyn Goods ogIlls.

Og Kuinnann sa ad Tried var gott ad eta af. Og fagurt asyndar/og eitt girnelegt Trie til Frodleiks. Og hun tok þar af og at/ og gaf sijnum Manne þar af/ Og hann at. Þa vpp lukust beggia þeirra Augu/ og formerktu þau þa ad þau vorv nakenn.

Almatt-

Bænen.

EIlifur Almattugur Gud/ þu sem ad setter vora fyr stu Forelldra Adam og Ewu j Paradijs/ til ad vardueita þann Lystuga Alldengard/og ad neyta hans Auaxta. Enn af þui ad þau hlyddu meir Diøflenum enn þijnu Bodorde/ þa hafa þau leitt yfer sialfa sig og alla oss eilijfañ Dauda. Vier bidium þig af Niarta/ Vardueit þu oss fra Slægdum þess hins vonda Diøfuls/ og leys oss og frelsa aptur fra þeim eilijfa Dauda. So ad vier mættum med þier z þijnum Syne Jesu Christo vorum Herra lifa eilijflega/ Amen.

Og Gud sagde til Höggormsins / Af þui þu giörder þetta / þa vertu Bölvad ur a medal allra Kuikenda / og allra Dyra a Jördunne. Þu skallt ganga a þínum Kuide / og eta Molld Jardar alla þína Lífsdaga. Og eg vil setia Ovinskap a mille þín ⁊ Kuinnar. Og Kuinnar Sæde skal sýdr troda þitt Höfud.

Til Kuinnunnar sagde Gud / Eg vil fiölga Eymder þínar / Þegar þu verdur Olett þa skalltu fæda þín Börn med Sott.

Til Adams sagde hann / Bölvud skal Jördenn vera fyrer þína skulld / med Erfide skalltu þig af henne næra alla þína Lífsdaga. Í Sueita þíns Andlits skalltu þinar Fæder neyta / etc.

Og Gud rak Adam ur Paradís / og sette Cherubin fyrer Alldengardenn med naked sueipanda Suerd / til ad geyma Veigen sem liggur til Lífsins Tres.

Bok Spekenar iii. Cap.

Gud skapade Manenn til eilífs Lífs
Enn fyrer Diófulsins öfund er Daud
enn komenn j Heimenn.

Eilífur

Bœn.

Almattugur Eilifur Gud/ Þegar Adam hafde broted af þínu Bodorde/ og þu spurder hann ad huar hañ vœre/ þa suarade hann þier so/ Kuinnañ sem þu gafst mier hun kom mier til ad eta/ Og þu rakst þau wt af Paradís/ vegna þeirra Ohlydne og Lagabrots. Vier bidium þig af Hiarta/ Rek oss ecke fra þier/ vegna fiølda Synda vorra/ Helldur medtaktu oss aum Skiepnubørn þín Myskunsamlega ad þier jnn j þitt Ríke/ so ad vier mœtt um hia þier vera z blíssa eilíflega/ Fyrer Jesum Christum þinn Elskulegañ Son vorn Herra/ Amen.

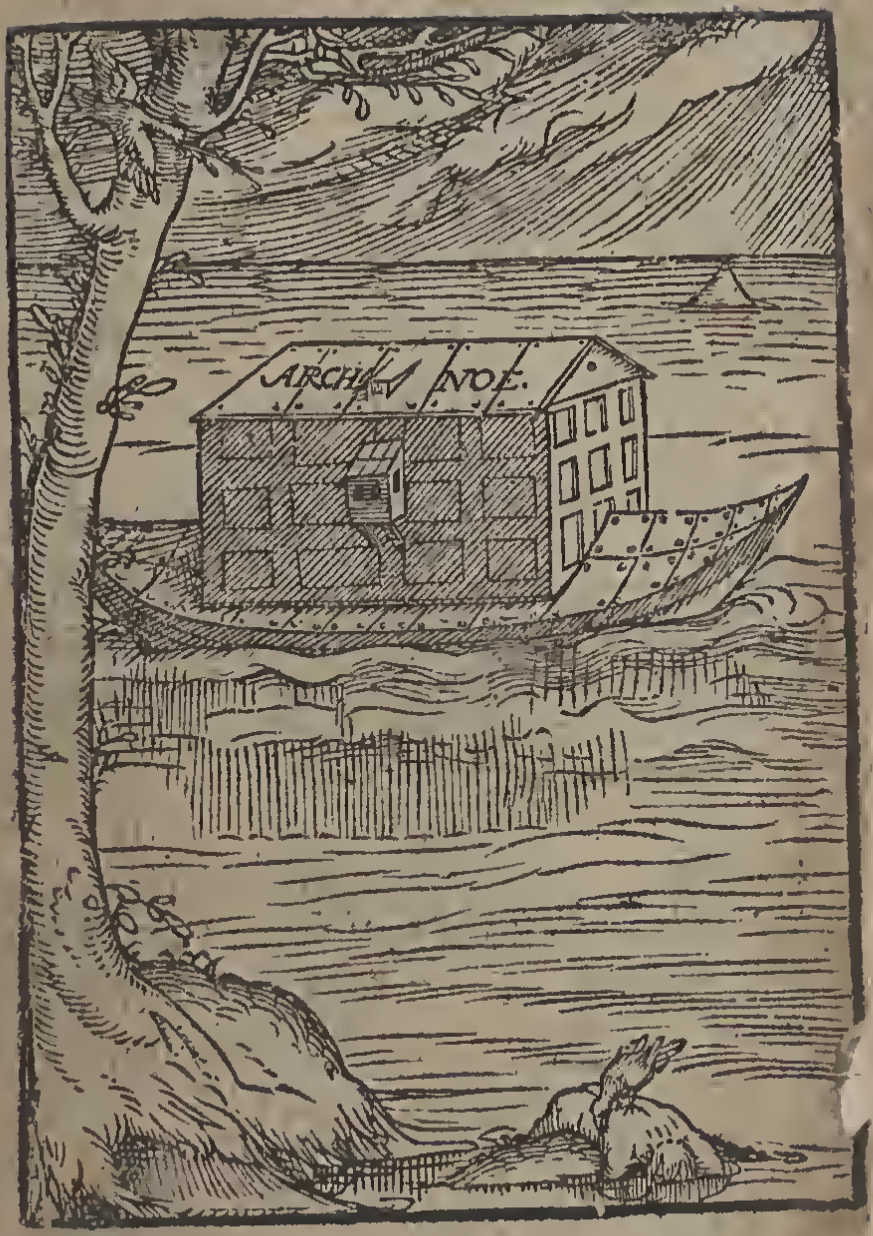
ARCHA NOE.

Geneſis vi. Cap.

Enn þa ed Drottenn ſa þad/ ad Mannana Illſka var mykel a Jördunne og ad öll þeirra Hiartans Huxan og Aſtundan var ætijd tilIlls hneygd/ þa idradeſt Gud ad hann hafde Mannenn ſkapad a Jördena.

Og Gud leit a Jördena/ Og ſia þu/ hun var fordiörfud/ Þuiad allt Hollld hafde fordiarfad ſijna Vegu a Jördunne.

Og Gud ſagde til Noa/ Giör þier eina Aurk af Greneundar Triam/ og giör ſma Rwm j henne/ og bræd hana med Bik vtan og jnnan/ Þuiad eg vil ata koma Vatsflod yfer Jördena/ til ad deyda allt Hollo ſem Lijfs Anda hefur vnder Himnenum.

Geneſis vij. Cap.

Og Vatsfloded kom/ og þar rigna a Jördena j fiörutiu Daga. Og Vötnen vpplyptu Aurkeñe fra Jördunne. Þa fyrerforſt allt Hollo/ þ ſem hræredeſt a Jördunne/af Fuglū ꝛ Fienade Skogdyrū ꝛ Jördkuikindū Jardar ꝛ Meñ aller.

Bij: Og ala

Bænen.

Almattugur Eilifur Gud og Myskunsamur Fader/ Þu sem sast ad Illska Mannanna foor vaxande a Jordunne/ og straffader þa þar fyrer med Vatsflodenu. Nu meigum vier sanna og medkienna/ ad vier (þui verr) erum diupara nidur sokner j Saur Syndа/ helldur enn þeir voru j þann Tijd. Samt bidium vier þijna Fodurlega Giæsku/ Ad þu villder minnast a þann Sattmala sem þu j þann Tijma gior der vid Noa/ og vera oss Aumum Syndugum lijknarsamur/ fyrer Jesum Christum vorn Herra/ Amen.

Gene. xviii. Cap.

Gud talade vid Abraham/ Hroop þeirra j Sodoma ↄ Gomorra er stort/ og þeirra Synder eru miög þungar/ Eg vil fara ofan/ og vita hvört þeir hafa giört allt epter þui sem fyrer mig er komed.

Og þa ed Dagade/ budu Einglarner Loth ad flyta sier/ og sögdu/ Tak þijna Konu og þijnar Dætur/ so þu fyrerfarest ecke j Syndum þessa Stadar. Og sem hann seinkade/ þa toku Mennerner j Hendur hönum og hans Kuinnu/ og hans tueimur Dætrum/ og leiddu hann ut.

Þa liet Drottenn rigna Elde og Brennesteine/ fra Drottne/ af Himnum yfer Sodoma og Gomorra/ og vmturnade þeim Stödum og öllu þui Hierade/ og öllum Jnbyggiurum Stadanna/ og öllu þui sem j Landenu var vaxed. Og Kuinna Loth leit apptur/ og vard ad Saltsteine.

Mysk-

Bænen.

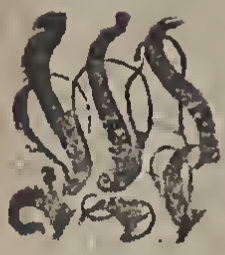

Myskunsamur Eilifur Almattugur Gud/ þu sem ognarlega refster þeim j Sodoma og Gomorra/ vegna þeirra hrædelegra Synda/ Vier jatum z medkiennum fyrer þijnu Guddomlega Auglite/ ad vier høfum syndgast ecke sijdur enn þeir. Vier bidium þig þu Himneske Fader/ ad þu vilier fyrergiefa oss vorar Synder og Misgiørder vegna þijns Sonar vors Drottens Jesu Christi/ og þar ad auk veita oss Myskunsamlega þa Nad/ ad vier framueiges vøktum oss fyrer Syndeñe/ So ad vier fellum ecke yfer oss þijna Reide/ Amen.

Genesis xxii. Cap.

Og Gud freistade Abrahams seig-
ande/ Tak þinn Son Jsaach þann þu
elskar/ og far burt j Land Moria/ og
fær hann þar j Fiorn til Brennoffurs.

Og er þeir komu til þess Stadar
sem Gud hafde sagt hönum/ þa bygde
Abraham þar Alltare/ og lagde Viden
þar ofan a/ og batt sinn Son Jsaach/
og lagde hann vppa Alltared/ ofan a
Viden/ riette vt sijna hönd/ greip Suerd
ed/ og ætlade ad höggua sinn Son.

Þa kallade Engell Drottins af
Himne til hans/ og sagde/ Legg ecki
þijna hönd a Sueinenn/ og giör hönum
ecke Mein/ Nu veit eg þad þu ottast
Gud/ ad þu vægder ecke þijnum einka
Syne fyrer mijnar saker.

Þa vpplypte Abraham sijnu m Aug
um/ og sa einn hrut fastann a Hornun
um/ a Bake sier j einum Fyrne Runne.
Og hann gieck þangad/ tok Hrutenn/
og færde hann j Fiorn til Brennoff-
urs/ j sijns Sonar stad.

Bænen.

Almattugur Eilifur Gud og Fader/ þu sem bifalader þínum Þienara Abraham/ ad hann skyllde Fornfæra sinn Elskulegañ Son Jsaach. Nam var Hlydugur þinne Røddu/ og lagde Brennefornar Videñ a Herdar Jsaach. Nier med til teiknande/ og so sem j einne Fyrermynd framsetiande/ huersu ad þinn Elskulege Sonur Jesus Christus vor Liufe Lausnare/ skylde a sínum Tíma bera ecke alleinasta Krossins Trie/ helldur og eirneñ allar Heimsins Synder. Veit oss Naad þíns Helga Anda/ ad vier sieum þier Hlydugier/ og vnder Krossenum z Motgangenum Þolenmoder/ og ad vier mœttum hafa vora Huggun j Dauda og Þínu z Krossins Kuøl þíns Sonar z verda so fyrer hans Nafn eilíflega Sæluholpner.

Exodi xii. Cap.

Og Drottenn sagde til Moysem/ A tiunda Deige þessa Manadar skal hu ór Hwsbonde taka eitt Lamb fyrer sitt Hws.

Enn þier skulud taka þad Lamb sem eingen Lyte hefur/ eitt Hrwtlamb Aars gamallt. Og þad skulu þier geyma til fiortanda Dags j þeim Manude. Og allur Mannfiölde Jsraels Sona skal snæfa þ ad kuölldi Dags. Og þier skulud taka af Blodenu/ ꝛ rijda þui a bæda Dyrustafe Hwsins ꝛ a efsta Dyratred.

Þier skulud þess so neyta/ Gyrda skulu þier Lendar vdar/ ꝛ hafa Sko a vdrū Footum/ og Staf j ydrum Hendū. Og þier skulud eta þ so sem þeir ed flyt er hafa a Ferd sinne/ Þuiad þ eru Paskar Drottens. Þui eg vil fara vm Egiptaland þessa Nott/ ꝛ j Helsla allan frumburd j Egiptalande bæde a mille Manna og Fienadar.

Ei-

Bænen.

EIlifur Almattugur Gud/ Þu bauðst þínum Þienara Moyse/ad Israels SynER skylldi a Kuølldtíma slatra einu Lambe Flecklausu/og Blodenu skylldi støckua/a bada Dyrastafe z a Þuerfried yfer Nwsdyrum/ Huad allt saman var eitt Epterdæme þess rietta og Flecklausa Paskalambs þíns Sonar Jesu Christi/ Vier bidium þig/ Ad þu vilier oss fyrer þad dyrmæta Blod þíns Elskulega Sonar/þess Saklausa Lambsins þuo og hreinsa af øllum vorum Syndum/ Amen.

Drotten̄ mællte vid Moysen/Hef vpp þin̄ Hönd/ ⁊ riettu þijna Hönd yfer Sioen̄/ ⁊ skiptu hönum j sundur/so ad Jsraels Syner meige ganga þar j giegnum med þurrum Footum.

Nu sem Moyses vtriette sijna Hönd yfer Hafed/þa liet Drotten̄ Þ. burt huerfa/fyrer ein̄ sterkan̄ austan̄ Vind/so Sioren̄ vard þurr ⁊ Vatned brast j sundur/ Og Þ var þeim sem Mærueggur til hægre og vinstre Handar.

Þeir Egiptsku soktu epter/ ⁊ geingu mitt j Hafed/epter Þm/allr Her Pharaonis/Vagnar hans ⁊ Riddaralid.

Og Drotten̄ leit til þra Egiptsku af Elldstolpanum ⁊ Skyenu/ ⁊ skaut skielk j Herlid þrra/ ⁊ vmuellte ⁊ kollkastade Hiolvögnum þeirra. Og Sioren fiell aptur j sin̄ Farueg ⁊ kom i mot þeim Egiptsku. Og Drotten̄ steypte þm̄ mitt j Hafed/ ⁊ Vatned kom aptur/ ⁊ hulde bæde Vagna ⁊ Riddara ⁊ alla Pharaonis Magt. Enn Jsraelis Syner geingu þurrū Footum mitt j giegnum Hafed.

Almatr

Bænen.

Almattugur Myskunsam-
ur Eilifur Gud og Fader/ þu sem
ad dreckter Pharaone j Hafenu rauda/
med allre Magt þeirra Egiptsku/ veg-
na hans Grimdar/ og leidder Israelis
Sonu þurrum Fæte/ þar j giegnum/
Bier bidium þig af øllu Hiarta/ Hind
ra þu og hamla øllum þíns Nafns Þ-
vinum/ øllum Víkingum og Ofsoknar
Monnum þíns Heilaga Euangelij/
Vppa þad/ ad þitt Nafn verde Lofad
og Þrýdt vm allann Heimen/ þu
sem Lifer og Ríker einn Gud
vm Allder og ad ei-
lifu/ Amen.

Exodi xix. Cap.

Og allt Fialled Sinai rauk/ þuiad Drotten̄ foor ofan yfer Fialled med Ell de. Og einn Reykur gieck vpp af þui so sem einn Reykur af Ofne/ ✝ allt Fiall ed skalf ogurlega/ Nioyses talade ✝ Gud suarade hönum hatt.

Exodi xx. Cap.

Og Drottenn talade þesse Ord/ Eg er Drotten̄ Gud þin̄/ þu skallt ecke hafa annarlega Gude fyrer mier. Þu skallt ecke leggia Nafn Drottins þíns Guds vid Niegoma/ ✝ ct.

Deuteronomij vi. Cap.

Þesse eru þau Ord sem Drottenn talade til alls Mannfiöldans af ydur/ a Fiallenu/ wr Elldenum og Skyenu og Myrkrenu/ med harre Raust/ og jok þar öngu vid/ og skrifade þau a tuær Steintöflur/ og gieck mier þær.

Egypt

Bænen.

EIlifur Almattugur Gud og Fader/ þu sem Lögmæled hefur giefed þínum Þienara Moyse/ so ad hann skylldi openbera þad þínu Folke. Vier bidium þig audmiuklega/ ad þu villder skrifa þitt Lögmæl í vor Hiörtu/ so ad vier mættum þeckia þa Nreckuñse sem hulen er med oss/ og hrædast hana og Deyda þann gamla Adam Holld ꝛ Blod. So ad vier fyrer Hialp ꝛ med verkan þíns Heilaga Anda verdum vpp vakter og styrkter til alls Goods/ ꝛ til þess ad lifa Heilaglega/ Fyrer þinn Elskulega Son Jesum Christum vorn Herra/ Amen.

Og allur Söfnudur Jsraelis Sona möglade j mote Moyse og Aaron/ Seigande/ Gud giæfe vier hefdum daed j Egiptalande/ þa vier satum þar yfer Kiötkötlum/ og höfdum nog Braud ad eta.

Þa mællte Drottenn vid Moysen/ Sia/Eg vil læta rigna Braude af Himne til ydar/ ↄ Folked skl fara vt ad safna huörn Dag/ so miked sem þad þarf sier til Atuinnu.

Enn ad Morne læ þar Hiela allt vm kring Herbwdernar/ og þa Hielan var j burtu/ Sia/ þa læ þar a Eydemörkunne eitthuad kringlott ↄ listed/ þui liskast sem Hrimfrost. Enn þegar Jsraelis Syner sau þad/ þa sagde huör til annars/ Þad er Man.

Þa sagde Moyses til peirra/ Þad er þad Braud sem Drottenn hefur giefed ydur ad eta.

Deuterono. viij. Cap.

Hann fædde þig med Himanmiöle/ (Man) So þu visser/ ad Madur lifer ecke af einu saman Braude.

Bænen.

Nyskunsamur Eilifur Gud og Drottenn/ þu sem þitt Folk Israels Syne/ fæd der a Eydemørku med Himnamiøle/ Og enn nu a þessum Deige sedur þu allt þad sem lifer med þinne Blessan. Himneske Fader/ Vier biðiū þig/ Vpp uek j oss sannarlegt Hungur epter þīnu Riettlæte/ og fæd oss med þui rietta Himna Braude/ sem þu hefur giefed Verøllduñe/ fyrer huørt ad aller Menn vardueitast og verda eilīflega Sæluholpner/ Huørt Braud ad er Jesus Christus þinn einka Sonur/ Blessadur ad eilīfu Amen.

Numeri xxi. Cap.

Og Folkenu leiddest Vegaleingd in og talade j mote Gude og j mote Moysen/ seigande/ Pui færder þu oss af Egiptalande/ so ad vier dæium hier j þss are Eydemörku. Þui hier er huörke Braud nie Vatn/ ↄ vorar Sæler velger vid þessare liettustu Fædu.

Þa sende Drotten̄ breñande Höggorma a medal Folksins/ þeir bitu Folked so ad marger dou. Þa komu þeir til Moysen og sögdu/ Vier höfum syndgast/ j þui ad vier töludum j mote Drottne/ og þier/ Bid þu Drotten̄ ad hann take fra oss þessa Höggörma. Og Moyses bad fyrer Folkenu.

Og Drotten̄ sagde til Moyses/ Giör þier einn Eirorm lyktann himum/ og reis hann vpp til eins Merkes/ huör sem er biten̄/ og lyter a hann/ sa skal lifa/ og Moyses giörde Eirormen̄/ og reiste hann vpp, Og þad skiede/ þegar Höggormur beit nockurn/ þa leit sa til Eirorms sins/ ↄ hiellt Lyfenu.

Bænen.

O Þu Almattuge og Eilíffe Gud sem bauðst þínum Þienara Moyse ad vppreisa einn Eirorm j Eydemørkunne/ so ad aller þeir sem bitner voru af þeim Eiturlegum Ormum skylldu lísta a hann/ og verda lifande/ Huad allt ad skied er oss Aumum Syndugum til einnrar Fyrermyndar/ Sem er ad Jesus Christur þinn Elskulegur Sonur skyllde so vpp hefiast a Krossins Tre/ so ad þeir sem a hann trua fyrerfaresst ecke. Vier bidium þig/ Gief oss þína Naad/ad vier þessu truum/ og ad vier fyrer þa Tru verdum eilíflega Sæluhólpner/ Amen.

Luce j. Cap.

Og Eingellenn gieck jnn til Mariem og sagde/ Heil siertu Mædarfulla Drotteñ er med þier/ Blessud ertu a medal Kuenna. Enn þa hun sa hann vard hun hrædd af hans Ordum og hugsade huilijk være þesse Kuedia. Og Eingellenn sagde til hennar/ Ottast þu ecke Maria/ þu fanst Mæd hia Gude/ Þu munt Barn gieta j Kuide þijnum/ og Son fæda/ og hans Nafn skalltu kalla Jesus.

Heilagur Ande mun koma yfer þig + Kraptur hins Hæsta mun vmskyggia þig/ þar fyrer þ Heilaga sem af þier mun fædast/ skal nefnast Sonur Guds. Og Maria sagde/ Eg er Ambatt Drottins/ Verde mier epter Ordum þijnum.

Esaie vij. Cap.

Þar fyrer mun Drottenn sialfur giefa ydur eitt Teikn/ Sia/ Ein Jonfru er Oliett/ og mun Son fæda/ Og hann mun hun kalla Emmanuel.

Bænen.

HErra Jesu Christe/ þu Eilifse Vísdomur/ þu Konungur Dyrdarennar og su eilifa Dyrd z Vegsemd/ Eg minnest a þennañ Naleita Velgiørning/ þu sem ert minn Gud og Drottenñ/ samt hefur þu þo so lockad þig/ Ad epter Bodan Eingelsins/ fyrer Verkan hins Helga Anda ertu af Hasæte Himensins ofan stiggenñ j þad Blessada Lyf Mariu Meyar/ Vier bidium þig/ lat oss niotande verda sliskrar Elsku/ og kom oss til Hialpar a sidustu Dauda stundu/ þu sem med Fedurnum og Helgum Anda/ lifer og ryker einn sannur Gud ad eilifu/ Amen.

Luce j. Cap.

Og Maria stod vpp a þeim Dögum/ og foor med flyte til Fiallbygda j Borgena Juda/ jnn gieck j Hws Zacharie/ og heilsade Elizabet. Og þad skiede so / þa er Elizabeth heyrde Heilsan Mariu/ ad Barned spratt vpp j hennar Kuide. Og Elisabeth vpp fylltest af Heilögum Anda/ Kallade hærre Röddu og sagde. Blessud siertu a medal Kuenna/ og Blessadur er Auöxtur Kuidar þíns. Og huadan kiemur mier þetta/ ad Moder Drottins míns kiemur til mín? Sia þu/ þa er Rödd þinnar Kuediu kom mier til Eyrna/ spratt Barned vpp af Fagnade j mínum Kuide. Og sæl ertu sem truder/ þuiad þ mun fullkomnast huad þier var heited af Drottne.

Drottenn

Bænen.

Drotteñ Gud Himneskur Fader/ Lýka so sem su Heilaga Jomfru Maria/ audmykte sig (þo hun visse ad hun hefde gieted Guds Son j sýnu Lýfe) og vitiade sinnar Frændkonu Elizabeth. Hun hockar og eirnen j sýnum Lofsong/ ad þeim Volldugu og Vissu veitest eingeñ Hialp/ þeir sem ecke ottast þig/ Vier bidium þig/ gief oss eitt Lýtelæti og Audmiukt Hiarta/ so ad vier jafnan ottumst þig/ og elskum þitt Ord af Hiarta/ so ad þýn Blessan sie og blýfe yfer oss/ Og ad vier fyrer þýna Nadarsamlega Hialp/ mætti um verda eilýflega Sæluholpner.

Luce ij. Ca.

Og þad skiede/ þa ed þau vorn j Bethlehem / ad su Stund kom ad hun skyllde licttare verda.

Og hun fædde sinn Frumgieten Son og vafde hann j Reifum/ og lagde hañ j Jötuna / þuiad þau feingu eckert Rum j Geista Herbergenu. Og Hirdaranner tölu du sijn a mille/ Förum vier til Bethlehem og siaum þau Merke er þar hafa giörst/ og Drottenn hefur kunngiört oss. Og þeir komu med Skynde/ og fundu Mariu og Joseph/ og Barned liggianda j Jötunne. Enn þa þeir höfdu þad sied/ vijdfrægdu þeir þad Ord vt/ sem þeim var sagt af þssu Barne.

Esaie ix. Ca.

Eitt Barn er oss fætt/ Einn Sonur er oss giefenn/ huörs Höfdingiadomur ad er a hans Herdum:

Bænen.

Drotten Almattugur Eilijfur Gud/ Vertu mier aumum Syndugum Nadugur og Lijknsamur/ og lat mig niota þess þu ert Madur or denn/ og fæddur af Jomfru Mariu/ hu er ed var hrein Mey/ fyrer Burdenn/ j Burdenum og epter Burdenn. Eg bid þig þu allsvalldande Drottenn Herra Jesu Christe/ Hreinsa þu af þinne Nad og Myskun mijna syndsamlega og sauruga Fæding/ so ad þitt Heilaga Ord mætte jnnplantast med mier/ og færa Auxtu til eilijfs.

Lijfs/ Amen.

Luce ij. Ca.

Og þegar atta Dagar voru vmliðner / og þad Barned skylldi vmskieraſt / v ar hans Nafn kallad Jesus. Huad ed kallad var af Englenum / adur enn þad hañ var gieteñ j Modur Kuide.

Leuit. xij. Cap.

Nær ein Kuinna fær Gietnad / ↄ fæder Sueinbarn / þa skal hun vera Ohrein j siꝰ Daga / so leinge sem hun er j sijnum Siukdome / Og a attunda Deige skal skiera Yferhwd a Barnsins Holldi.

Galatas iiij. Cap.

Enn þa Vppfylling Tijmans var komenn / vtsende Gud sinn Son / fæddann af Kuinnu / og vnderorpenn Logmalenu / Vppa þad ad hann frelsade þa sem vnder Logmalenu voru:

Miñ

Bœnen.

MJñ Herra Jesu Christe þu sem villder/ a hinum ættunda Deige/ epter þjña Neilaga Fæding verda Vmskorenn epter Løgmælsins Nliodan/ og vthella þjnu Neiløgu Blode vegna vor Aumra Syndugra Manna. Eg bid þig Neilage Herra og Drottenn/ Veit mier Nad og Vægd/ vegna þinnar ovmrædelegrar Myskunar/ Vp þa þad ad þjn beyska bitra Þjna/ og Vthelling þjns allra Helgasta Blods verde mier ecke Gagnlaus/ Helldur so/ ad eg mætte hreinsast þar fyrer af Syndum/ og lifa med þier Eilyflega/ Amen.

Matthei ij. Cap.

Þa Jesus var fæddur j Bethlehem
a Gydinga Lande/ a Dögum Herodes
Konungs/ Sia þu/ad þa komu Vitrin
gar ur Austur veige til Jerusalem/ og
spögdu/ Huar er sa nyfædde Konungur
Gydinga? Þuiad vier höfum sied hans
Stiörnu j Austur veg/ og erum komner
ad tilbidia hann. Og sia þu/ad Stia
rnan sem þeir höfdu sied j Austur veige/
gieck fyrer þeim/allt þar til hun kom/
og stod þar vppe yfer/ huar ed Barned
var. Em er þeir sau Stiörnuna/ glöd
dust þeir af myklum Fagnade/ Og gein
gu j Hvsed inn/ og fundu þar Barned
med Maria Moder þess/ Fiellu fram/
og tilbædu þad. Og ad vpploknum sj
num Fiarsiodum/ offrudu þeir þui Gia
fer/ Gull/ Reykelse/ og Myrru. Og
seingu þad Andsuar j Suefnenum/
ad þeir kiamse ecke apt til Her-
odem/ Og foru so adra
Veg heim j sitt
Land.

Bænen.

HVd Drotteñ Fader Him neskur þu sem hefur lated þitt Heilaga Guddomlega Ord (huert ad er su rietta Leidarstiarna/ sem oss vïsar a þad goda Barned Jesum) skïna fyrer oss. Vier bidium þig/ Vpplys vor Hiortu med Heiløgum Anda þïnum/ So ad vier/ alïka sem Vitringarner/ þessare Stiornu epterfylgia kynnum/ og lata oss ecke skiel fast nie fœlast þar fra/ fyrer nockra Vfsokn Voda edur Skielsing/ Helldur halda oss med øllu Hiarta til þïns Sonar vors Drottins Jesu Christi/ huer ed med þier og þeim Helga Anda lifer og rïk-
er einn Gud ad Eilï-
fu/ Amen.

Þa Herodes sa nu þad ad hann var gabbadur af Vitringónum/ vard hann æfareidur/ og sende vt/ og liet drepa óll sma Börn til Bethlehem/ og j óllum hennar Endemörkum/ Tuæuetur og þad an af yngre/ epter þeim Tijma sem hann hafde numed af Vitringunum· Þa vpp fylltest þad sem sagt er fyrer Jeremiam Spamann seigande/ A Hæduin hefur heyrst Kall mykillrar Kueinannar og Oops/ Rackel griet Sonu sijna/ ok vilde ecke huggast/ þuiad þau var med þeim vte.

Bænen.

HErra Jesu Christe/ þu einka Traust vort og Sælu-hialp/ Nuad Sorgfull hefur þín Blessada Moder Maria vered þa hun vard ad flyia fyrer þeim grimma Herode j Egiptaland/ ℣ vard ad vera þar j siø Aar/ so sem j annare Vtlegd. Eg bid þig þu gode Jesu/ ad ef so kann ad skie/ eg kome j nøckra Neyd Eymd edr Ofsokn vegna þíns Heilaga Ords og Samleikans/ þa vertu mín Huggun/ og veit mier Hialp og Hiastod/ og yfergief mig ecke j nøckre Neyd/ Helldur lat mig hlutkakande verda þinnar eilífrar Glede/ Amen.

Luce ij. Cap.

Og þa ed hennar Hreinsunar dagar voru Komner epter Moyses Lögum höfdu þau Barned Jesum til Jerusalem/ad fela hann Drottne a Hendur/ og ad þau giæfe Offrid/epter þui sem seigst j Lögmæle Drottens/ tuær Turtil Dufur/ eda tuo Dufu Unga.

Og sia/ Madur var j Jerusalem sa hiet Simeon/hann var Rietlætur og Gudhræddur/ og Heilagur Ande var med hönum. Og hann kom fyrer til Ladan hins Heilaga Anda j Musterid.

Og þa Forelldrarner höfdu Barned Jesum j Mustered/ og giördu fyrer þui epter Siduenid Lögmalsins/ þa tok hann Barned vppa sijna Armlegge/ lofade Gud og sagde/ Nu lætstu Drottenn þinn Dion j Friede fara.

Min

Bænen.

HJm Herra Jesu Chr
iske/ þu sem af þinne Bless-
adre Modur Mariu Meyiu
varst j Musterenu þijnū Nim
neska Fødur a Hendur falenn/ Þar ed
z hiñ gamle Simeon (sa ed mørg Aar
hafde þijn vænt) tok þig j Fang sier/
lofande Gud og sagde/ Lat nu þinn
Þion Drottenn fara j Fride/ Þuiad
mijn Augu hafa nu sied þinn Frelsara.
Vier bidium þig audmiuklega/ Veit z
gief oss þiñ Helga Anda/ ad vier giet-
um sigrad og yferunned allañ Ofrid j
voru Hiarta/ so vier mættum j godum
Fride og med rolegre Samuisku og
riettre ørøggre Tru sofna/ og
burt fara af þessum
Heime/ Amen.

Og þa ed hann var tolf Aara gam all/foru þau vpp til Jerusalem/ epter Siduenju Hatijdar Dagsins. Og er þe ir Dagar voru lidner/t þau foru heim leidis/ vard Barned Jesus epter j Jern salem/ og hans Forelldrar vissu þad ecke. Enn þau meintu þad ad hann være hia Selskapnum/ og voru so ko nien eina Dagferd/t leitudu hans a med al Fræanda og Kunningia. Og þa ed þau fundu hañ ecke/ geingu þau aptur til Jerusalem/ og leitudu ad hönum/ Enn þad skiede so epter þria Daga/ ad þau fundu hann j Musterenu/ sitiande mitt a millum Lærefedranna/ heyrande þeim/ og adspyriande þa. Enn aller þeir hann heyrdu/ vndrudust yfer hans Skilninge og Andsuörum. Og er þau sau hann/hnyckte þeim vid.

Enn hans Moder sagde til hans: Son minn/ þui breyter þu so vid ockur? Sia þu/ Fader þinn og eg/ leitudum harmþrungeñ ad þier. Og hñ sagde til þeirra. Huad er þ /ad þid leited ad mi er? Vissu þid ecke ad mier byriar/ t ct.

Herra

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Med huilíkre Niarlans Sorg þíner Elskulegier Forelldrar hafe leikad epter þier / og huilíka Nrygd og Angist þau haft hafa j þria Daga/ædur enn þau fundu þig j Musterenu sitiandi a mille Lærefedrana/ þar þu kiender þeim og spurder þa ad/ þetta ma liosiega sia og merkia af Ordum þinnar Blessadrar Modur/ þar hun sagde/ Sonur minn/ þui giørder þu ockur þetta? Vier bidium þig af øllu Hiarta/ Veit oss Nad hins Helga Anda/ so ad hann kienne z vnd erunse oss ad trua og freysta vppa þitt Ord/ og j þui ad hafa Nuggun j allre Neyd og øllum Motgange/ z ad fa so einn Christelegan Endadag vm síder/ Amen.

C.

Luce iij. Cap.

Johannes kom j öll Bygdarlög hia Jordan/ og predikade Idranar skÿrn til fyrergiefningar Syndana.

Og hann sagde til Folksins þess er vtgieck ad skÿrast af hönum/ Þier Nöd ru Kyn/ huör kiende ydur ad flyia fyrer okomanne Reidest Fyrer þui/ giöred maklega Anöxtu Idranarinnar/ og taked eige ad seigia med sialfum ydur/ Vær höfum Abraham fyrer Föður. Þuiad eg seige ydur/ ad Almattugur er Gud vpp ad reisa Abraham Sonu af Steinum þessum. Þui Auxen er nu sett vid Roor Trieins. huört þad Trie sem eige færer goodan Auöxt/ mun af höggvast og j Eldo kastast.

Og Folked spurde hann ad og sagde huad skulu vær þa giöra? Enn hann suarade og sagde til þeirra/ Sa þar sinn hefur tuo Kyrtla/ hann giefe þeim er öngvan hefur/ Og sa er Vister hefur/ giore hann slÿkt hid sama.

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ þu hefur fyrer Predikun þíns Heilaga Pienara Johannis vppbyriad ad auglysa þitt Ríke fyrer Heimenum/og kunngiora þinn Vilia. Vier bidium þig af Hiarta/ Gief oss Nad hins Helga Anda/ Ad hann vpplyse oss alla fyrer Predikũ Heilax Euangelij/ So ad vier mættum komast til Vidurkiennингar vorra Synda/og sdrast þeirra af øllu Hiarta/ og þier j kiettre Tru ad þiona j Rietttlæte ꝛ Meinleyse/ Fyrer Jesũ Christum vorn Drottẽ og Herra/, Amen.

Matthie iij. Cap.

Þa kom Jesus wr Galilea / ad Jordan / til Johannes / ad hann skyrdest af hönum / ꝛ et.

Og Johannes liet þad epter hönum. Enn er Jesus var Skyrdur stie hñ jafnsnart vpp wr Vatnnu. Og sia / Ad Himnarner opnuduſt yfer hönum / og Johannes sa Anda Guds ofan stijganda so sem eina Dwfu og yfer hann komanda. Og sia / ad ein Rödd af Himnum ofan sagde / Þesse er minn Elskulegur Sonur a huörium eg hef þocknan.

Zacharie xiij. Cap.

A þeim Tyma skal Hws Dauyds og Borgarmenn j Jerusalem hafa eina fry opna Vppsprettu / til ad afþuo þeirra Synder og Saurganer.

Heyrdu

Bænen.

HEyrdu einka Lausnare og Frelsare Herra Jesu Christe/ Þu sem oss til Goda liest Johannem Skírra þig so sem ádra Menn í ánne Jordan/ Vppa það ad vier yrdum þinna vegna/ fyrer þig og þína Skírn niotande Skírnarennar Eilífs Lífs. Vier biduum þig af Hiarta/ ad þu latir Nád hins Helga Anda koma til vor/ So ad vier lærum ad þeckia þig riettelega/ og ad hlyda þier alleina so sem þeim elskulega Himneska Fødurs Syne/ og epter þínum Vilia ad lifa/ fyrer þig ad verda Saluhialpleger eilífflega/ Amen.

Ee iij.

Matthei iiii. Cap.

Þa var Jesus leiddur af Helgum Anda a Eydemörk / vppa þad ad hann yrde freistadur af Diöflenum. Og Freistarenn gieck til hans / og sagde / ef ad þu ert Guds Sonur / þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum / 2 ct.

Þa flutte Diöfullenn hann med sier i Borgena Helgu / og sette hann vppa Mustaresins Bustena og sagde til hans. Ef ad þu ert Guds Sonur / fleyg þier hier ofan af / þviad skrifad er. Ad hann mune biode Einglū sijnū vm þig 2 ct.

Og enn aptur flutte Diöfullenn hann med sier vppa eitt miög ofurhatt Fiall / synde hönum öll Riike Veralldarenar og þeirra Dyrd / og sagde til hans. Alt þetta mun eg giefa þier / ef ad þu fraiñ fellur / og til bidur mig. Þa sagde Jesus til hans. Far j burt fra mier Andskote: þviad skrifad er / Drottenn Gud þinn skalltu tilbidia / og hönum einum þiona.

Ev. Dröttz

Bænen.

Drottenn Gud Himneskur Fader/ Med þui ad sa ille And skote og Diefull/skamadest sijn ecke ad freista þijns Elskulega Sonar vors liufa Lausnara Jesu Christi/ Þa er þar af liost/ ad hann mun ecke hlijfa oss helldur situr hann vm oss alla Tijma(so sem S. Petur avijsar) sem greniande Leon/ og leitar vid/ huørn hellst hann kann vpp ad suelgia. Vier bidium þig ad þu fyrer Samuerkan þijns Heilaga Anda styrker oss/ og giører vor Hiørtu krøptug med þijnu Guddomlega Orde/ so ad sa jlle Ovinur fae eckert Vallð yfer oss/ Helldur ad vier alla Tijma mættum hugga oss vid Hialp og Rad þijna/ og verda Salu-holpner/ Amen.

Johañes ii. Cap.

Þar giörduſt Brwdkauk j Chana Galilee/ og Moder Jeſu var þar. Enn Jeſus og hans Lęreſueinar voru ţ bodner til Brwdkaupſins. Og er þar þraut Vijned/ ſeiger Moder Jeſu til hans. Þeir hafa ecke Vijn. Jeſus ſagde til hennar. Þu Kuinna/ Huad hef eg mz þig? Mijn Stund er enn eige komeñ/ Moder hans ſagde til Þionuſtumannaña. Huad hann ſeiger ydur/ þad giöred. Eñ þar voru ſex Steinkier/ ſett epter Veniu Ebreſkra manna Hreinſunar/ ţ huörr eitt tok two edur þria Męler.

Jeſus ſagde til þeirra. Fylled vpp Kieren af Vatne/ og þeir fylltu þau allt a Barma. Og Jeſus ſeiger til þra. Helled nu a og fęred Kiękmeiſtaranum/ og þeir fęrdu hönum.

Eñ þa Kiękmeiſtareñ ſmackade Vatned/ þad ad Vijne var orded/ og hann viſſe ecke huadan þad kom/ ꝛc.

O Herra

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ þu sem med þinne Hiartans Modur og Læresueinum varst j Brwdkaupenu til Cana j Galilea Lande/ Og hefur med þinne Nalægd og nær veru/ z med þinu fyrsta dasemdar Verke augliost giørt/ ad Hiuskaparbanded er Heilog Stiett og Gude vel þogeleg. Vier bid ium þig af øllu Hiarta/ ad vier kynnum alla Tijma ad hugga oss vid þessa þijna Jarteikn/ og med Tru og Trausste/ j øllum Neydum Sorg og Motgange af þier ad vona og vænta/ ad þu munir Vatne Sorgar z Motgangs vm snua j gott Gledenmar Vijn/ og Fognud/ Amen.

Matthei xiiij. Cap.

Enn a artýdar Deige Herodis/ dansade Dotter Herodiadis fraiñe fyrer hónũ. Og þad þocknadest Herodes ofur vel/ Af þui lofade hann med Eide/ ad giefa henne huórs sem hun oskade af hónum. Og epter þui hun var adur til eggiud af Modur sinne/ sagde hun/ Gief mier a Diske Hófud Johañes Baptista/ ꝛc.

Og Kongnreñ vard hryggur/ Enn þo fyrer Eidsins saker og peirra sem med hónum til Bordsins satu/baud hañ ad þad giæfest henne:/ Sende vt/ og liet Afhófda Johannem j Myrkua stofu/ Og var Hófud hans bored a Diske/ og giefed Stulkunne. Enn hun færdi Modur sinne.

Bænen.

Almattugur Eilifur Himneskur Gud/ Þu sem einkannlega hefur vtualed hinn Heilaga Johañem Skírara/ til ad straffa Syndernar/og ad vera Bode Idranarennar/ Huors vegna hann vard of Herode Lífflatek. Vier bidium þig af Niarka/ Verdu oss nalægur med þinne Nád og Myskun/ Og þo so kunne ad skie/ ad þíns Ords Dviner ofsœke oss Sannleiksins vegna/ so vier verdum nœckud ad lída/ þa gief þu ad vier sieum ohrœdder og med goodum Huga/ og forlœtum oss vppa þín Fyrerheit/ og blífum þar vid stadfaster allt til vorrar sídustu Stundar/ Amen.

5.

Johannes xi. Cap.

Jesus sagde/ Lazarus Vinur vor hann sefur/ Enn eg fer ad vekia hann af Suefne/ ꝛc.

Jesus sagde/ Taked af Steinenn/ Þa sagde Martha Syster hins Dauda/ Herra/ hañ luktar nu/ þuiad hann er fer dagradur. Jesus sagde til hennar/ Sag da eg þier ecke/ Ef þu tryder/ þa munder þu sia Guds Dyrd. Þa toku þeir Steinen af þeim stad sem hinn Daude var lagdur.

Þa hann hafde þetta sagt/ kallade hann hærre Rödd/ Lazare/ Kom þu ut. Og strax kom sa ut sem daudur hafde vered/ reyrdur med Líkböndum ad höndum og Fotum/ ꝛ ct.

Og Jesus sagde/ Leysed hann/ og lated burt ganga.

Jesus

Bœnen.

JEsu Christe þu Eilijfe Guds Sonr/ sem af þínum Guddoms Almœtte vpp vakter af Dauda Lazarum/ þa hann hafde fiora Daga j Grøfenne leiged/ og tok til ad fwna. Vier jœtum/ Ad vier erum dauder j Syndonum fyrer þínu Auglite/ og illa lucktande. Vier bidium/ Gief oss Nad þína/ Vpp vek vorar Sœler ꝛ Samuiskur/ so ad vier mœttum vakna af daudlegum Syndanna Suefne/ og sídan vppbyria ad lifa christelega og Gudlega hier j Heime/ So ad vier mœttum annars Heims lifa med þier j þínu Ríke œfenlega/

Amen.

Þ ij.

Zacharie ix. Cap.

Þu Dotter Zion gled þig miög/ Og þu Dotter Jerusalem fagna þu/ Sia/ Þin Kongur kiemur til þijn/Riett lætur ok Hialpare/Ríjdãde a einne Ausnu.

Matthei xxj. Cap.

Lærisueinarner geingu j burt/ok giördu so sem Jesus hafde boded þeim/ leiddu med sier Ausmuna ok Folañ/ Lögdu yfer þau sijn Klæde/ og settu hann þar vppa. Margt Folk breidde sijn Klæde a Veigen/ Adrer hiuggu Kuistu af Trianum og dreifdu þeim a Veigen. Enn Folked sem gieck fyrer og epter kallade og sagde/ Osianna Syne Dauids. Velsadur sie sa sem kiemur j Nafne Drottins/ Hosianna j hæstum Hædum.

Fiij. O. þu

Bænen.

O Þu Goode Herra Jesu Christe/ Þu sem af hæsta Lýstelæte jnnreidst j Jerusælem/ sitiande a einne Asnu/ Og þýdner Læresueinar fylgdu þier epter/ Folked og eirnen tok þig so sem Konung Dyrdarennar/ og leidde þig jnn j Borgena/ med Lofsønguum og storum Fagnade/ Vier bidium þig Drøttenn þu Sonur Dauids/ Veit oss þýna Nad/ ad medtaka þig/ j riettre Tru/ og audmiuku Hiarta/ Herra Jesu kom med Nad/ og giør oss Sæluholpna j Nadarinnar/ Amen.

Luce xxij. Cap.

Jesus sagde til sinna Læresueina/ Mig hefur af Hiarta epter langad ad eta hetta Paskalamb med ydur adur eñ eg lijd/ &c.

Og ha heir neyttu/ Tok Jesus Brauded/ Packade/ braut had/ og gaf had sjnum Læresueinum seigande/ Taked og eted/ had er miñ Lkame sem fyrer ydur verdur giefenn/ Giored had j mjna Minning.

Sömuleides epter Kuölldmaltjdena/ Tok hañ Kaleikenn giörde Packer gaf heim hann og sagde/ Dreckid aller hier af/ had er Kaleikur hins nyia Testamentis j mjnu Blode/ sem fyrer ydur vthelliſt.

Drott

Bænen.

Drottenn Gud Himneskur Fader/ Vier þeckum þier fyrer þína storu Naad og Myskun/ ad þu fyrer þinn Elskulegann Son/ hefur tilreitt oss soddan dyrdlega Kuøllldmaltijd/ j huørre ad vier etum og dreckum þitt Hollld og Blod. Þig bidium vier/ Gief oss Naad þíns Helga Anda/ so ad vier medtøkum ecke þessa Gaafu overduglega til vor/ Helldr so/ Ad vier jætum og vidurkiennum Syndernar/ z lætum af þeim/ og høfum þad Traust/ ad oss sie þær fyrergiefnar/ fyrer Jesum Christum/ Vppa þad ad vier mœttum vaxa og proast j rietttre Tru og fleckalausum Kiærleika daglega / Og vm sijder fa eilijfa Saluhialp/ Fyrer Jesum Christum/ Amen.

Johañis xiij. Cap.

Jesus stood vpp fra Kuölldmaltijdenne/ lagde af sier Klædenn/ Tok eitt Línklæde/ og gyrte vm sig/ Epter þad hellte hann Vatne i eina Munnlóg/ og tok til ad þuo Fæturnar a Læresuei nonum/ og ad þurka med Línklædenu er hañ var vmgyrtur.

Petur sagde til hans/ Alldrei vm Æfe skalltu mijna Fætur þuo. Jesus suarade/ Ef eg þuæ þig ecke/ þa hefur þu ei Hlutdeilld med mier. Petur sagde þa/ Herra ecke alleinasta Fæturnar/ helldr jafnuel Hófud ok Hendur. Jesus sagde/ Sa þueigeñ er hañ þarf ei ad þuo nema Fæturnar/ Þuiad hañ er allur hreiñ.

O þu

Bænen.

O Þu hin Hmleita Guddomlega Maiestat/ Þu ert Brunnur allrar Myskunar/ sem alldrei þrytur/ Þu Drott eñ og Skapare alls Heimsins/ huersu hefur þu lystelæckad þig/ þa þu Meistare og Herra þuoder Fœtur þinna Heiløgu Postula/ Jaa/ ecke ad eins þeirra Goodu/ Helldur og lyska Suikarans Judas sem þig sueik. Eg bid þig/ þu goode Herra Jesu Christe/ Þuo þu ecke alleinasta Fœturnar a mier Aumum Syndugum/ helldur hreinsa þu mīna spillta Natturu af allre Synd og Illsku/ so eg verde Verdugur þinnar Nadar/ z life med þier eilyflega/ Amen.

Matthei xxvj. Cap.

Jesus sagde til sinna Lærisueina/ Mijn Sal er hrygg allt j Daudañ/ Blijfed hier og vaked med mier. Og hann gieck litlu enn fram leingra/ fiell fram a sijna Asionu/ Bidiande ok sagde/ Fader minn/ Ef mögulegt er/ pa lijde af mier Kaleikur pesse/ Enn ei sem eg vil/ Helldur so sem pu villt. Og hañ kom til sinna Lærisucina og fañ pa sofande.

Luce xxij. Cap.

Og hönum birtest Eingell af Himne/ styrkiande hañ. Og par kom ad hñ preytte vid Daudañ/ ok tok akaflega ad bidia/ og hans Sueite var sem Bloddropar rennande a Jördena.

Eilijfur

Bænen.

Elskiꝛur Almattugur einka Lausnare Veralldarenn ar Jesu Christe/ Vier minnum þig a þiꝛna storu Nygd ᴇ Angist og þa beysku Daudans Barattu sem þu vatter i Grasgardenum/ þa þu sueittest Blodenu/og badst þinn Nimneska Fodur/ ad ef mogulegt vare þa skylde sa Þiꝛnunnar Kaleikur teken verda fra þier. Vier bidium þig audmiuklega/ Myskuna þu oss Aumum og Syndugum Manneskium (vier sem sliꝛkt attum ad liꝛda/ og pad hofum forꝛpient med vorum Syndum) Gief oss Nad/ad lata af Syndonum/ og betra vorn Lifnad/so ad vier mattum þiꝛnar Arnanar og Forꝛpienustu niotande verda/

Amen.

Johannis. xviij. Cap.

Þa Jesus visse nu allt þad sem yfer hann ætte ad koma/ Gieck hann fram og sagde til þeirra/ Ad huórium leite þier? Þeir suórudu hónum/ Ad Jesu af Nazareth.

Matthei. xxvj. Cap.

Ên sa ed hin Forried gaf þeim eitt Teikn/og sagde/ Huórn eg kysse sa er þad/ Og jafnsnart gieck hann ad Jesu og sagde/ Hell siertu Rabbi/og kyste hann. Þa geingu þeir þar ad/lógdu hendur a Jesum ↑ gripu hann.

Petur hafde Suerd/ hin rykte þui/ og slo þion Kiennemanna hófdingians/ og hio af hónum Eyrad/ Þa sagde Jesus til hans/ Slidra þitt Suerd/ Þuiad huór sem Suerd tekur/ hann mun fyrer Suerde farast.

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ þu sem Liuflega og Þolenmodlega leidst Koss af þeim Sukaranum Juda/ Þu liest og þa grimmu Gydinga og Herodis Þienara binda þig/ spotta og hæda/ z hrækia j þitt Heilaga Andlit/ og allt þetta leidstu vorra vegna/ Vier bidium þig/ Vertu oss Aumum z Syndugum Nadugur/ og leys oss af vorum Synda bøndum/ og Fiötrum Andskotans/ Gief Nad hins Heilaga Anda/ ad huad hellst sem þu leggur vppa oss/ vegna vorra Synda/ ad vier þad sama Þolenmodlega vmberum z lijdum/ Amen.

Matthei. xxvj. Cap.

Enn þeir sem Jesum höfdu griped/ færdu hann fyrer þañ Æðsta Kieñemañ. Petur fylgde a epter/ ℞ ct:

Johañis. xviij. Cap.

Kiennemanna Höfdingenn spurde Jesum þa ad vm hans Læresueina og hans Kienning. Jesus suarade hönum/ ℞ ct.

Og er hann hafde þad sagt/ þa gaf einn þienaranna Jesu Munnslag og sagde. Skallta so suara Kiennemanna Höfdingianum?

Herra

Bænen.

HErra Jesu Christe/ þu sem varst fangadur og bundenn/ og færdur fyrer þañ æðsta Prest Caiphas/ og varst þar aklagadur af øllu Ráðenu/ huar þeir leitudu Fals vitna/ þig ad Lýflæta. Vier biðium þig/ fyrer þýna Heiløgu Þýnu/ Vertu oss Aumum Syndugum Líknsamur og Náðugur/ So ad vier mættum vera hia þier/ í þýnu Ríke Eilýflega/ Þu sem med Fødurnum og Heiløgum Anda/ Lifer og Ríker einn Gud fra Eilýfd/ til Eilýfdar/ Amen.

Matthei xxvij. Cap.

Em ad Morne geingu aller Kiese manna Höfdingiar / og Aulldungar Lyds sins saman j Rad j mote Jesu / so ad þeir giætu hann Lijflated:

Johañes xviij. Cap.

Gydingar geingu ecke inn j Þingh hws sed / ad þeir saurgudust ecke / Helldur so þeir mættu neyta Paskalambs sins. Pilatus gieck þa vt til þeirra og sagde / Huðria Akiæru fære þier j giegn þessum Manne? Þeir suðrudu / Ef þesse være ecke Illrædis Madur / þa hefdum vier ecke feinged þier hann j hendur. Pilatus sagde / Take þier hann og dæmed epter ydrum Lögum. Gydingar sög du / Ei hæfer oss nockurn ad Lijflata.

Bœnen.

Þu cinka Lausnare Heimsins/Jesu Christe/yfer huørium høfud Prestar og Øldungar Gydinga hielldu Rad/huørnen peir mœttu Afliifa lata þig/ Og þar fyrer feingu peir þig j Hendur Pontio Pijlato/ So ad hañ skylde dœma þig til Dauda/ Peir lietu og fram koma følsk Vitne j mote þier/ prydande þar med sijna Sok/ Vier kidium þig/ Þu liufe Lausnare Jesu Christe/ Gief oss Polenmœde og Styrkleika/ so ad vier j øllum Krosse og Motgange/mœttum hugga oss vid þijna sakleysu Pijnu/ Einkannlega þa vier verdum Falsklega aklagader/ Amen.

Luce xxiij. Cap.

Eñ þa Pilatus heyrde nefnda Galileam / Spurde hann huórt Jesus være ver Galilea. Og sem hann merkte / ad hann var j Lógsógn Herodis / þa sende hañ hañ til Herodes.

Þa Herodes sa Jesum / vard hann gladur vid / þui hann hafde leinge haft Girnd til ad sia hann.

Herodes spurde hann a marga vega / Enn Jesus ansade hónum óngu. Kiennemanna Hófdingiar og Skriftlærder / aklógudu hann hardlega. Enn Herodes m3 sínu Hof folke / forsmaade og spieade hañ / færde hañ j huítt Fat / ↄ sende hann aptur til Pilatum

Herra

Bænen.

HErra Jesu Christe/ Þu sem af Pilato varst Sak laus sendur til Herodes/ huør ed gladur vard vid þínna Ko» mu/ ecke vegna þess/ ad hañ villde betra sig/ af þínum Ordum edur Jardteikn» um/ helldur þess vegna/ ad hañ meinte ad hañ munde fa ad sia eitthuad nytt/ og skalldsied/ Enn þu villder ecke giefa honum Andsuar/ huørsu hardlega sem þeir Prestar og Skriftlærdu kløgudu þig. Vier bidiū/ Veit þu oss Nad/ fyr» er Verkan þíns Helga Anda/ So ad vier mættum støduglega halldа oss vid þitt Ord/ allt til vorra æfeloka/ Amen.

Luce. xxiij. Cap.

Pilatus sagde j þridia sinne til þeir ra/ Huad hefur þesse Madur illt giǫ rt/ Eg finn ǫngua Dauda sǫk med hǫn um/ Þar fyrer vil eg giefa hǫnum Rad ning/ og lata hann sijdan lausañ. Eñ þeir stodu þui fastara þar a/ med myk l um hliodum/ ad hañ skyllde Krosfest- ast/ og þeirra hliod/ og hǫfudprestan na/ tok yfer.

Johañis. xix.

Þa tok Pilatus Jesum/ ↄ liet hwd strykia hann.

Bœnen.

Þu Saklausa Lamb Guds/ Jesu Christe/ Þu sem barst allar Heimsins Synder/ Hvarsu aumlega varstu vtleikeñ/ þa þu varst bundeñ vid Stolpañ/ og med Suipum og Keyrum/ so ommyskunsamlega sleigeñ/ ad a mille Nœls og Hnacka/ var ecke heil Hwd a þinum Lijkama/ Vier bidium þig af øllu Hiarta/ Lœt þijna Hwdstryking/ og Myskunarlaus Slog/ sem þu fieckst vorra Synda vegna/ koma oss til Gagns/ og verda Lœkning vorra Salna/ til eilijfs Lijfs/ Amen.

Matthei. xxvij. Cap.

Þa höfdu Strijdsſueinarner Landsdomarans Jeſum med ſier jnn j Þinghuſed. Og þeir ſöfnudu ſaman allu Lidenu/og afklæddu hann. Þeir lögdu yfer hann Purpura Möttulenn/og flietrudu Coronu af Þyrnum/og ſettu vppa hans höfud/ og feingu hönum Reyr j hans hægre hönd/ krupu a knie fyrer hönum/ſpottudu hann og ſögdu/ Heill ſiertu Kongur Gydinga. Og hræktu a hann/ toku Reyruöndenn/ og bördu vm höfud a hönum.

Eſaie. liij. Cap.

Þa hann var pijndur/vpplauk hann ecke Munne ſijnum/ So ſem Lamb þad ſem leitt er til Slatrurbeck ſins.

Herra

Bænen.

Herra Jesu Christe/ þu einka Kongur og Lausnare alls Heimsins/ Huad ovmrædelega stor var þijn Kuol/ Angist og Pijna/þa Strijds mennerner flettudu eina Koronu af Þyrnum/ z preyngdu henne yfan a þitt Blessada Høfud/ so Dmyskúnsamlega ad Bloded fiell ofan epter þijnu Signada Andlite/ Og til meire Hædungar/ þa feingu þeir þier j Hønd einn Reyr/ bukfudu sig fyrer þier/spottudu þig seigande/Heill vertu Herra Kongur. Vier bidium þig/ Sia aumur a oss veslegum Syndørum/og vert oss a hinum sijd asta Deige Hædugur Herra/ og Domare/ Amen.

Johañes. xix. Ca.

Þa gieck Pilatus wt aptur og sagde til þeirra/ Siaed/ eg leide hann wt til ydar/ so ad þier vited/ eg finn ónguæ Sök med hönum. Þa gieck Jesus wt/ berande Þyrnekoronu ↑ Purpura Klæde/ Og Pilatus sagde til þra/ Siaed Mañ enn. Enn þeir kölludu upp seigande/ Krossfestu hann/ Krossfestu hann.

Psalm. xxij.

Eg er Madkur enn ecke Madur/ Spott Folksins/ Og Fyrerlitning Almwgans.

Bænen.

Þu allra Milldaste Herra Jesu Christe/ Þu min einka Hialpare og Lausnare/ þu sem/ epter þad þa þu varst Hwdfletter og med Þyrnum kryndur/ þa vartu vtleiddur af Pilato/ af Radhwsenu/ og syndur Folkenu/ med þeim Ordum/ Siaed/ Huilyk ein Mannesk-ia/ Sem hann villde sagt hafa/ Þier meiged nu sia/ husrnen eg hef latted leika hann vt/ sla og Hwdfletta/ so ad hann er er þesslegur ad hann sie Kongur nockur. Vier bidium þig/ veit oss Rad þins Helga Anda/ ad vier alldrei forgleymum þessare þinne særu og beisku Þiinu/ Helldur ad vier alla tiima hofum hana j Hiarta voru og Hugskote/ Amen.

Matth. xxvii. Cap.

Enn sem Pilatus sat a Domstol num/ sende hans Hwssfrw til hans/ og liet seigia hönum/ Hafdu eckert med þen nañ Riettlæta/ þuiad margr hef eg lid ed j Suefne j Dag fyrer hann.

Enn er Pilatus sa þad ad hañ fieck ecke ad giört/ Tok hann Vatn og þuode Hendurnar fyrer Folkenu/ Og sagde/ saklaus er eg af Blode þessa hins Riettlæta. Siae þier fyrer. Allur Lydurenn suarade og sagde/ Hans Blod kome yfer oss/ og yfer vora Nidia.

Þa liet hann Barabam lausan vid þa/ Enn Jesum Hwdstryktañ fieck hañ þeim j Hendur/ so hann Krossfestest.

O Her-

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Epter pad pa Pilatus hafde fellt yfer pig rangañ Dom/ Ad pu skyllder verda Krosfestur/ og ad pad skylde synast fyrer Heimenum/ so sem ad gierde hann petta ogiarna/ Pa tok hann Vatsmunnlog/ og puode Hendur sijnar seigande/ Saklaus er eg af Blode pessa hins Rietlæta. Enn Gyding ar hroopudu vpp og sogdu/ Blod hans kome yfer oss/ og yfer vora Sonu. Vier bidium pig/ pu Myskunsame Herra Jesu Christe/ læat oss ecke misbruka pitt dyrlega Blod/ so sem gierdu pesser aumu Judar/ Heldur ad pad sie Verd og Bitalingur fijrer vorar Synder/ Amen.

Johannis. xix. Cap.

Þa toku Stryðsmennerner Jesum og leiddu hann badan. Og hann bar sialfur sinn Kross.

Luce. xxiii. Cap.

Og er þeir leiddu hann wt/ höndludu þeir nockurn/Simon ad Nafne/og lögdu Krossen vppa hañ/ ad hañ bære hann epter Jesu.

Genesis. xxij. Cap.

Abraham tok Fornaruideñ/ + lagde hann vppa sinn Son Jsaach/ eñ hañ bar Elldeñ og Suerded sier j hende. Og Jsaach sagde/ Hier er Vidureñ og Elldureñ Fadir/ Enn huar er Tafned. Abraham suarade/ Miñ Son/ Gud mun sia sier fyrer Tafnenu.

Esaie. liij. Cap.

Þa hann leid/lauk hañ ecke vpp sijnum Munne/ So sem þad Lamb/ sem leitt er til Slaturbeckjins.

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ þu sem ad barst sialfur þann þunga Kross a þínum særa Nrygg/ til aftøku Stadarins/ Og sagder til Kuennaña/ sem þier epterfylgdu og hørmudu/ og grietu þína Neyd/ Þier Dætur Jerusalem/ Grated ecke yfer mier/ helldur grated yfer ydur sialfum/ z ydrum Børnum/ z cf. Vier bidim þig/ Vardueit oss fra øllu Illu/ Og ef oss hender ad falla j Olucku/ Sorg edur Motgang/ þa lat oss ecke standa j mote þínum Vilia/ og vera opolenmoder/ Helldur ad vier so sem hlydug Børn/ lijdum þol emmodlega þína Tyftan/ Kross og Motgang/ og verdum ad sijdusiu eilijflega Sæluhølpner/ Amen.

INRI

Luce. xxiii.

Og er þeir komu til þess Stadar/ sem kallast Höfudskelia stadur/ þa krosfe festu þeir hann.

Johannis. xix.

Pilatus skrifade eina Yfirskript/ Og þad var skrifad so/ Jesus af Nazareth Kongur Gydinga. Þa sögdu Presta Höfdingiar/ til Pilatum/ Skrifa ecke Kongur Gydinga/ helldur ad hann hafe sagt/ Eg er Kongur Gydinga. Pilatus suarade/ Huad eg skrifade/ þad hef eg skrifad.

Psalmo. xxii.

Þeir grofu j sundur Hendur minar og/ Fætur og töldu öll min Bein.

Minn

Bænen.

MIñ Herra Jesu Christe Þu sem allra vorra Synda vegna/ hefur viliuglega þig giefed j Daudan/ og hefur lated giegnum grafa Nendur þijnar og Fætur/ og negla þig a Krosseñ/ og hefur þar med leyst oss aumа Syndara/ fra eilijfum Dauda/ fyr èr þijna beysku Þijnu /og þinn sarann Dauda/ og forlijkt oss vid þinn Himneska Fødur. Vier bidium þig/ Veit oss þijna Guddomlega Nad/ ad vier afneitum þier ecki so sem Gydingarner/ Nelldur ad vier af Hiarta/ medtøkum þig so sem vorn Milldañ Herra Konung og Frelsara / So ad vier fyrer slijka Tru mættum verda Eilijflega Sælholpner/ Amen.

So skrifa þeir Gomlu Cærefedur/ og þeir adrer sem vandlega hafa epterleitad/ og ransakad þa Atburde sem skiedu/ epter þad þa Herrañ Christur hañ var Dæmdur til Dauda.

Doms Atkuæde Pilati þinst so latade/ a Latinu Mæle

JEsum aþ Nazareth Villanda Folked Forsmaanda Keisarañ Falsmessiam So sem Fyrernienn hans Folks hafa þad vppa hann beinsad skulu þier leida til Almennelegs Aptökustadar/ og krosspested hann þar a med al tueggia Illuirkia/ hans Konglegre Tygn til Hædūgar. Þu Bödull/ lat þrañ Krossana.

Epter þetta Doms Atkuæde þieck hañ Jesum j Hendur synum Stryds mönnum/ hwdþlet tañ og Blodrisa vm allan hans Lykama. Og þeir j klæddu hañ synum eigen Klædum/ so hañ skylde helldur þecktast aþ Folkenu/ og þeir leiddu hañ aþ stad.

Enn þa Jesus haþde nu geinged þra Þing hwsenu/ lx. og v. Fet / Þa lögdu Stryds mennerner Krossens Trie vppa hans Blodug ar sarar Herdar/ og Axler/ ad hann bære þad so sialfur öllum Lyd aslaande til Aptöku stad

arins/

arins. Krossins Trie var ad leingd xv. Fo-
ta/ En ad Breidd viij. Fota. Og seigia þa
þorunar Bækur/ ad hann hafe geinged vnder
Kro[illegible]num &c. Fet/ og þar hafe hann j þyr-
sta [illegible]me þalled til Jardar/ vnder Kross-
ins [illegible].

Sidan hefur hann þa geinged aleidis
cliij. Fet/ þar hefur hönū mætt hans Bless-
ada Modur/ med Johanne/ og þeim ödrum
Gudhræddum Kuinnum/ huörıar ad sydan ha
þa geinged a epter/ og þvigt hans Blodugum
Fotspolum.

Þa hefur hann enn geinged clxxix. Fet/
þar mætte hönum Simon af Cyrene/ huör-
jum þei[illegible] mudgudu tilad bera Krossenn med
hönum/ þviad þeir ottudust ad hann munde
vnder Krossenum slokna/ þyrr enn þad þeir
giæte hann Krossfest.

Simon bar þa Krossen med Herranum
Jesu [illegible]: Fet/ allt þar til ad su Kuinn
mætte hönum sem hiet Veronica/ af huörre/
skripad er ad Jesus hafe giefed henne syna
Andlits Mynd/ vtþrydta a Lynklæde/ eda
Lyndwk.

Þar epter þa hefur enn Jesus geinged
dcccxlij. Fet/ allt ad þui Borgarhlide Stad
arins sem kalladest porta Antiqua / Og
þar seiger ad Herran Jesus hafe þalled vnder
Krossenum/ j annad sinn/ til Jardar.

[illegible]

Vpp þadan var vtan Stadar ad ganga oslettañ Veg/ og nockud brattañ/ sem lax ad þeirre Hæd Golgata sem var Almen elegur Aptöfustadur allra illrædes Manna: A þessum Veige / vid nockurt Veggmoot hafa hönū mætt Kuinnurnar/ sem hörmudu og graetu/ yfer Hönum/ Og hafde Herra añ Jesus þa genged þra Borgarhlide dcccl xxij. Fet.

Þodan hefr Jesus genged enn þa dcccl xij Fet/ allt vnder Hæd þa sem kallader Mons Caluarie. Og þa Jesus var þar komenn/ þa pell hann vnder Krossenum j þridia sinne til Jardar:

Þadan hefur hañ þa enn genged / xlv. Fet/ vppa mote Breckuñe/ til þess Stadar sem þeir afklæddu hann/ og ripu vpp þar med öll hans Sar/ Vnder og Benar/ og letu hann þar nakenn sitia/ j Kulda og Vinde/ og gafuu honum ad drecka Edik med Galle blandad. Þar hefur Jesus seted/ a medan þeir buggu til/ þad sem þurfte til Krossfestingareñar

Þadan gieck þa Jesus eñ xxx. Fet/ til þess Stadar sem þeir negldu hann a Krossenn/ liggianda ad vt þöndum Höndum/ og teygdum Fot um/ og ad hans Lidum og Limum/ teygdum og togudum/ so ad telia hefur mætt hvört hans Bein/ so sem Heilagur Ande hafde audur mællt fyrer Munn Dauids.

Þa þeir höfdu nu negld hañ a Krossenn/

þa

þa barū þeir hann med Krossenum eñ xxxij. fet/ ad einne Biargskoru/ j hiörre ad þeir þessu Krossenū/ og Jesum þar a hanganda:

Pad seigia og þornar Frædebækur/ad þeir haþe lated Jesum snua Bakenu vid Borgeñe. So sem være hann Øverdugur/ad sia vppa þa Heilögu Borg j sinne Pyssl/ Og heþur þui Herra añ Jesus horpt sinne Blessadre Asionu til Vesturs/þui hann var krossþestur þyrer vestan Borgena/ Huad ecke er skied þyrer vtan sierleg añ Guds Leyndardom og Vilia/avyssande þar med/ad hū villde snua sier þra Gydingönum/ enn ad oss Heidingium j Vesturalþuñe/So syn est og ad Jeremias Spamadur haþe hier vm spad xvij. Cap: Eg vil(seiger Drotteñ)snua vid þeim Bakenu/ enn ecke Andlitenu/ þa ed þr skulu þordiarþast. Dauid seiger/Psa: 65. Hans Augu alyta Heidnar Pioder: Hier aþ er sa Sidur vpp komeñ j hia þeim Christnu/ ad þeir snua sier til Austurs/ þa þeir giöra synar Bæner edur akalla og loþa Gud.

Panneñ var nu Sonur Guds/ a Krossenū negldur þar ed hañ hieck a mille tueggia Rann ugia nakeñ j þriar heilar Stunder/ sardur og alblodugur/ vapdur Pyrnum vm allt hans Blessada Höfud. Og a medan hañ hieck þar so/ þa var hañ hæddur/spottadur/aþ Kiene/ manna Höfdingium/Skriptlærdum/Aulldung um Lydsins/aþ Strydsmönum/og japnuel aþ

Ræningiunū sem Gudspialleg Historia avijsar.

Petta allt/ sem þyngra var ad lijda enn Krossþestingena/ bar Jesus med soddan Polyndmæde/ad hann bad þyrer heim og sagde/ Fader/þyrergieþ þeim/ þeir vita ecke huad þeir giöra: Þar epter þa annar Ræningiaña beidd est Myskunar/þa hiet Jesus hönum/ ad hann skyllde þann Dag vera med sier j Paradijs. Og þa Jesus leit nu sijna Modur og Læresuein/ eñ þar hia standanda/þa sagde hañ/ Kunna þar er Sonur þinn: Þar epter sagde hann til Johannem/ Sia/ þar er þijn Modur.

Þa þetta nu geördest/ byrgde Solen sijna Geisla/ og gat ecke sied vppa þau Harmkuæle/ sem hennar Skapare hafde ad lijda/so þar vard Myrkur þra Hadeige/ þa Solen var sem hæst/og skein sem heitast/ allt til Nons.

Þa klagade Jesus sig vera ybergieþen aþ Födurnum seigande/ Minn Gud/ minn Gud/ þui ybergafstu mig?

Þa þad var skied/ so ad allt vppfyllder þad vm hann var þyrer spad/þa sagde hann/ Mig þyster. Jafnsnart hliop einn ad/og liest vilia veita hönum Pionustu/ tok Suamp og fyllte hann med Edik/ liet hann þraman a Reyrstöng/ og riette ad hans Munne. Jesus þyste ad sönnu/ epter vorre Sæluhialp/ Enn hia Gydingum gafst hönum ecke annad enn Gall og Edik.

Þa

Þa Jesus hafde nu smackad Ediked/sagde hann / Þad er nu fullkomnad/ Meinande/ ad hañ hefde nu epter Fodursins Vilia/ fullkomnad sitt Oefur. Og jafnsnart kallade hann vpp med hærre Rodu seigande/ Fader/ J þynar Hendur þel eg Anda minn. Og ad hneygdo Hofde gaf hann vpp Andañ. Þetta skiede a xxv. Dag Marty/ a niundu Stundu þess Dags/ þa hafde Jesus ad Alldre xxxiij. Aar og iij. Manude betur. Eñ vil se nockur reikna þra þui hñ var gieteñ j Modur Lyfe/ þa eru þad alls xxxiiij. Aar full/ þui hann var og eirnen xxv. Dag Marty gieteñ.

Nu so ad huor Madur meige vita og reikna/ huad langur þesse Krossins Vegur hefur vered Herranum Christo/ Þa er merkianda/ ad Fet (huors hier verdur gieted) er half alen Norsk/ þeirrar Alnar ed ij. Fet giora cina Alen vora. Og eru þa j Malfadme xij. Fet/ edur half fiorda Alen.

So ad ef þu villt nu reikna allañ Krossins Veg þra Domstole Pilati/ og allr til þess Stadar sem hann var med Krossenum vppreistur / þa reiknast þad þriatyge tuo hundrud Feta tyræd / niutyge tuo Fet betur.

Eñ ad Alna tolu/ sextan hundrud tyræd/ fiortyge og fiorar alner.

J ij. Nu er

Nu er j Mælspanne hals þiorda'alen/ellegar fet vij. Þar þyrer reiknast allur Krossins vegur cccc. Fadmar tyræder lxx. Fadmar og Alen.

Þetta hef eg so þunded/ j Frædebokum sannordum/og hef sett þad j þennan passional/ Vngdomenum til Frodleiks/og þeim ödrum til Vmhugunar sem þad ecke misurda.

J sama Mata hafa þeir enu Frodu Forþedur sundur taled og reiknad/ þann veg sem Drotten hefur geinged/ þra þui hann var gripen/og til þess hann var dæmdur til Dauda.

Fra þeim Stad þar Jesus var gripenn og þangadur/omyskunsamlega reyrdur og bundenn og allt j Hus Annas/þa reiknast/ 2330. Fet. Þadan og j Hus Caiphas reiknast 330. Fet. Fra Huse Caiphas/og til Doms hussins Pilati/hafa vered 1000. Fet/ Þa þra Pilato/ ad Höllu Herodes 350. Feta vegur. Og sa same Vegur aptur þra Herode/ og til Doms Huss Pilati.

Þad er j Summa þimtan hundrud Fadmar tyræder/ lvij. Fadmar betur/og eitt Fet/ edur halfa Alen.

Enn vilie Madur reikna tolfræd Hundrud/þa er þad alls og alls/nær þryr Fadmar midur enn þrettan hundrud Fadma.

INRI

Luce. xxiii. Cap:

Og þeir krossfestu hann þar tt/ med hönum tuo Spilluirkia/sin til hugrrar handar/enn Jesum j mided. Og Jesus sagde/ Fader fyrer gief þeim þad/ þui ad þeir vita ei huad þeir giöra.

Og einn af Spilluirkiunum lastade hann og sagde/ Ef þu ert Christur/frel sa sialfann þig og ockur. Þa suarade hinn annar / straffade hann og sagde/ Og þu hrædest ei heldur Gud / sem ert j samre Fyrerdæmingu.

Johannis xix.

Þar stod vid Krossen Moder hans tt Þa Jesus sa nu sijna Modur/ og þann Læresuein/nær standande sem hann elskade/ þa seiger hann til Modur sinnar/ Kuinna/ Sia/ þar er þinn Sonur. Epter þad seiger hann til Læresueinsins/ Sia/ þad er þijn Modur.

O Herra

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Þu sem minna Synda vegna/ ꝛ allra annara Manna/ varst halldeñ ein Bøluan/ ꝛ ert reiknadur eins og adrer Spilluirkiar/ Þu sem og eirnen varst j soddan Neyd staddur og Angist/ ad þu kallader vpp med harre Røddu seigande/ Minn Gud/ minn Gud/ þui yfergafstu mig? Og ad sijdustu hefur þu bifalad þinn Anda þijnum Himneska Fødur j Hendur. Vier bidium þig/ Lat þijna beisku Þijnu og bitran Dauda vera fullnadar Boot og Bitaling allra vorra Synda/ so ad vier mœttum med þier/ j þijnu Ríke lifa eilijf liga/ Amen.

Marci. xv. Cap.

Enn þa Kuölld var komed / Kom Joseph af Arimathia / einn Edalboreñ Radherra / sa ed stundade epter Guds Ríke / Hañ gieck diarflega til Pilatum / og bad vm Líkamann Jesu. Pilatus vndradest ad hañ var þegar lateñ. Og er hañ vard hins sanna vís af Hófuds mannenum / Gaf hañ Joseph Líkamañ Jesu.

Joseph tok hann ofan / keypte Líndука / og sucipade hann þar j / og lagde hann j Grófena / huór ed klóppud var j einum Steine.

Bænen.

JEsu Christe vort einka Traust/ þu sem epter þad/þa þu hafder giefed vpp þín Anda a Krossenum/ þa varstu af Krossenum ofan tekeñ af þeim goda Joseph/ og sueipadur j hreinu Lerepte. Vier Aumer Syndarar bidium þig/ gief ad vier kynnum ad medtaka þig med godu og riettruudu Niarta/ og alla kýna vera Minnuger þýns bitra Dauda/ sem þu leidst vegna vorra Synda/ Og þar med veit oss þa Astundan / ad vier fyrer þýna Nialp/og Niaskod/ kyñ um ad lata af Syndsnum/og lifa epter þýnum Bilia. Þad sama veit þu oss aullum Herra Jesu Christe/ Amen.

Johañis. xix. Cap.

Þar kom og Nicodemus / sem ądur fyrr hafde komed vm Nott til Jesum. Hann hafde med sier samblandada Mirru med Aloe / nær til hundrad Punda. Þeir toku Líkaman Jesu og sueipudu hann j Líjne med jlmande Smyrslum / so sem Sidur er Gydinga til ad Greptra.

Og þar j þeim Stad sem hañ var krossfestur / var Alldengardur / og j Alldengardenum / var ein ny Steinbro / j huęria eingeñ hafde eñ vered lagdur / þangad lögdu þeir Líkamañ Jesu / þuiad su Gröf var þar so nær

Og þeir velltu storum Steine ad Grafarmunnanum / ok geingu j burt.

O Herra

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Þu sem/ epter þad þu varst af Krossenum ofan tekenn/ þa varstu af þeim Joseph ⁊ Nicodemo j hreinu Lijne sueipadur mz jlmande Smyrslum/ og varst jardadur/ so sem einn Konungur. Þu hefur og þinne Elskulegre Modur/ og odrum þjnum Frændum og Vinum/ vered mjog harmdauda. Vier bidium þig/ Gief oss Nad hins Helga Anda/ so vier mættum grata og syrgia af Hiarta vorar Synder/ og deyia fra þeim/ og nidur kiesia þær j voru Hollde/ a medan vær lifum j þessum Eymdar dal/ So ad vier med þier mættum fagna ⁊ glediast j eilijfre Dyrd og Glede/ Amen.

Marci. xvi. Cap.

Enn er Jesus hafde sneñma Morguns vppriſed/ a fyrſta Deige Vuotta daganna.

Matthei. xxviii. Cap.

Og sia par vard Jardskialfte mykell/ Vuiad Eingell Drottens stie af Himne/ gieck par ad/ og vellte Steinenum fra Dyrunum/ og sat a hönum. Asiona hans var sem Elding/ og hans Klæde huit sem Snior/ Enn fyrer Ogneñe er af hönum stod/ vrdu Vardhallds Nieñerner sem peir være dauder:

Psalmo. iii.

Eg la og suaf/ og reis vpp aptur/ Vuiad Drotteñ hañ hialpade mier.

Matthei. xi. Cap.

So sem Jonas var j Kuide Hualsins pria Daga og priar Nætur/ So skal og Mañsins Sonur vera j Fylsne Jardar pria Daga ꝛ priar Nætur.

Pu

Bænen.

HV sañur Gud og Madur Herra Jesu Christe/ þu sem med þinne Dyrdarsamlegre Vppristu hefur noglega audsynt og beuisstad/ ad þu ert einn almattugur Gud/ Þu sem ecke vill der lijda/ ad Daudeñ hefde Magt og Vallde yfer oss. Þuiad þu ert daeñ vegna vorra Synda/ og vpp aptur af Dauda risen oss til Riettlætes. Vier bidium þig/ ad þu villder fyrer þinn Heilaga Anda/ styra oss ꝛ stiorna/ og hallda oss vid/ j riettre Tru/ og vardueita oss fra ollum Syndum/ og lata oss lifa eiñ nyiañ lifnad/ þier þægelegañ/ So ad vier mættum med þier fa og odlast eilijfa Sælu hialp/ Amen.

K.

Marci. xvi. Cap.

Og þa ed þuottdagurenn var vmlid en/keyptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi og Salome dyrleg Smyrsl/so þær kiæme ad smyria Jesum. Og miög snemma Morguns/ einn þuottdagann/komu þær til Grafarinn ar/vm Salar vppruna/ &c.

Og þær geiugu inn j Gröfena/ og sau eitt Vngmenne/sitia til hægre handar/ skryddan sijdu Klæde hujtu/ og þær vrdu ottaslegnar. Enn hann sagde til peirra. Eige skulu þier hrædast/ þier leited ad hinum Krosfesta Jesu af Nazareth/ hann reis vpp/og er ecke hier. Siaed Staden/ huar peir lögdu hann. Helldur fare þier burt/seiged hans Læresueinum og Petre/ þad hann mune ganga fyrer ydur j Galileam. Þar munu þier sia hann/so sem þad hann sagde ydur.

Herra.

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Alla tíma hafa þeir Heiløgu Englar/openberad Dyrd z herlegheit þíns Velldis/ Fyrst þa þu varst gieteñ og j Fædingunne/ So og j Eydemørkuñe/þa þu byriader þitt Embætte. Lífka eirnen a Fiallenu Oliueti/ J sama mæta toda þeir nu Kuinnønum/ þína dyrdarfullu Vppríſu. Vier bidium þig Herra Jesu Christe/Lat þína Heiløgu Engla/vernda oss og vardueita/ fyrer øllu þui sem oss er skadsamsegt/ til Líkams og Sælar/ Gief og eirnen ad vier sieum støduger j rietfre Tru/ allt til vorra æfeloka/

Amen.

Johañis. xx. Cap.

Maria stod vid Gröfena wte/ og griet/ ꝛ ct.

Og þa hun hafde þetta talad/ sner est hun vid/ og leit Jesum standa þar/ og visse þo ecke ad þad var Jesus. Þa sagde Jesus til heñar/ Kona huad grætur þu/ Ad huórium leitar þu. Enn hun ætlade ad vera munde Garduórdur eñ/ og sagde til hans/ Herra/ Ef þu barst hañ burt/ þa seigdu mier/ huar hefur þu lagt hann/ so ad eg take hann j burt þadan. Jesus sagde til hennar/ Maria. Hun snere sier vid/ og sagde til hans/ Rabboni/ þad þýdest Meistare. Jesus sagde til hennar/ Snertu mig ecke/ Þuiad eg er ecke vppstigeñ til mijns Fódurs. Far helldur til Brædra minna/ og seig þeim/ Eg stijg vpp til mijns Fódurs ꝛ ydars Fódurs ꝛ ct.

Bænen.

O Þu Gode Herra Jesu Christe/ Þu sem fyrerhiest z lof ader þínum Læresueinum z ødrum Þt usldum/ad lata þa ecke vera munadar lausa. Nelldur vitiader þu þeirra nad- arsamlega/ epter þína dyrdarfullu Vppriſu/ Í þui/ad þu optſinnis open- berader þig þínum elſkulegum Læresue inum/og Mariu Magdalenu/Huar af þeir feingu Glede og ſtærſtu Huggun. Vier bidium þig/ Yfergief oſſ ecke j nø ckre Neyd/ Nelldur vertu oſſ med þinne Nad/alla Tíma nalægur/ So ad vier mættum oſſ þar vid alla tíma hugga/ og verda ſo j rieſtre øruggre Tru j þier eilíſflega Sæluhølp- ner/ Amen.

Johañis. xx. Cap.

Og hiner adrer Lareſueinarner ſög du til Thomam/ Vier höfum ſied Herr añ/Thomas ſuarade/ Nema ſo ſie ad eg ſiae Naglafören j hñs Höndum/ og eg lœte mïn Fingur j Naglafören/ og eg legge mïjna Höñd j hans Sïjdu/ þa true eg ecke/ꝛ ct.

Og epter atta Daga/ voru enn aptur hans Lœreſueinar þar jnne/og Thomas medur þeim. Kom Jeſus ad lyktum Dyrum/ ſtod j miöed og ſagde. Fridur ſie med ydur/ Sïjdan ſagde hañ til Thomam. Riett þinn Fingur hingad/ og ſkoda mïjnar Hendur/ lypt vpp þinne Hende/ og legg j mïjna Sïjdu/ ꝛ vert eige vantruadur/ helldur trwadur. Thomas ſuarade og ſagde. Drotteñ minn/ og Gud mïn. Jeſus ſagde til hñs.

Af þvi þu ſœſt mig Thoma/
truder þu. Sœler eru þeir
ed ecke ſia/ og
trua þo.

Jeſu

Bœnen

JEsu Christe/ þu sem elsk ar alla Menn/og villt ad þeir ver de Sœluhólpner/ þad hefur þu med þessu Dœme noglega audsynt/j þui ad þu liest þann goda Thomam taka og þreifa a Naglaførønum j þínum Hø ndum/ og Sýdu þinne/ þa hann villde ecke trwa hinum ødrū Lœresueinønum sem søgdu þig vera vppriseñ/ vtan hann sæe þig/og þreifade a þier. Og þa þetta var allt skied/sagder þu til hñs/Tho ma/af þui þu sæst mig/ þa truder þu/ Sæler eru þeir ed ecke sia/ og trua þo. Vier bidium þig/ Auk og styrk vora ve yku Tru/ so ad vier mœttum fyrer þig ødlast eilýfa Salu hialp/Amen.

Johañis. xx.

Epter þetta openberade sig Jesus vid Sioen Tiberiadis / og hann openber ade sig so / Þar voru til samãs / Simon Petrus / og Thomas / Nataneel / og Synir Zebedei / 2 ct.

Og þa þeir hofdu nu snætt / sagde Jesus til Simonar Peturs / Simon Jonas Son / elskar þu mig? Hann sagde honum / Ja Herra / þu veist ad eg elska þig / hann sagde þa til hans / fæd þu Saude mijna. Enn seiger hañ aptur j odru sinne / til hans / Simon Jonas Son elskar þu mig? Hañ sagde / ja Herra / þu veist þad eg elska þig. Jesus sagde þa til hans / fæd þu Saude mijna. Hañ seiger þa til hans aptur j þridia sinn / Simon Jonas Son / elskar þu mig. Þa hrygdest Petur vid / þui hann sagde þrysuar / Elskar þu mig 2 ct.

Drotten

Bœnen.

DRottenn Herra Jesu Christe/ þu sem villder/ad hinn Heilage Petur/ epter þrefallda Neitan skylde þrysuar sinnum iæta og vidurkienna ad hañ elskade þig/ Vier iatum og vidurkieñum vorar Synder/ med hverium vier Daglega afneitum þier. Enn vier bidium/ Veit og gief oss þinn Heilaga Anda / sa ed oss veite Styrk og Hialp/ad lata af Syndsnum/ Og ad trua/ þad þu vilier sannarlega oss þær fyrergiefa/ Og ad vier þar j stadenn elskum þig af øllu Hiarta/ alla vora Daga/ og lifum fyrer þier j Heilagleik og Riettlæte/ So vier med þijnum Vtuøldum/ mœttum verda Saluholpner e.kyflega/ Amen.

Actorum. j. Cap.

Jesus sagde til sinna Lærisueina/ Pad er ecke ydart ad vita Stunder edur Puncta Tijmanna/ sem Faderenn sette j sialfs sijns Valde/ heldur munu þier ödlast Krapt heilags Anda/ sem yfer ydur mun koma. Og þier skulud vera mijner Vottar/ til Jerusalem/ j Judea og Samaria/ og allt til heimsins Enda.

Og er hann hafde þetta sagt/ var hann þeim asiaondum vppnumenn/ ok Sky ed tok hann burt fra þeirra Augum. Og er þeir horfdu epter hönum ect.

Psalmo. lxviii.

Du stiest vpp j Hædernar/ og tokst herfanged til fanga. Og hefur Gafur ödlast/ Mönnunum til handa.

Bænen.

O Herra Jesu Christe/ Þu sem epter þínna Vpprisu/ af Dauda/ert synelega vppnu menn j Skyenu/ad asiasndum þínum Læresueinum/og ødrum þínum Vtuøldum/ og ert vpp fareñ til Nimna/ þar þu nu situr til hægre Handar þíns Nimneska Fødurs/ einn forlykur ar Madur/Medalgangare og Arnadar madur/ a mille þíns Nimneska Fødurs/ og vor aumra syndugra Manna. Vier bidium þig/ Fyrergef oss allar vorar Synder/ So ad vier fyrer þínna Nialp og Niastod/ mættum yfersta alla vora Neyd/Eymd og Anaud þessa Heims/ Og epter þetta Lyf ad fá og ødlast/ med þier eilyft Lyf/ Amen.

Johel. ij. Cap.

Eg vil vthella/ af minum Anda yfer allt Holld/ Og ydar Syner ꝛ Dætur skulu spa fyrer/ ꝛ ꝛc.

Actorum. ij. Cap.

Og þa ed Huitasunnu dagar fullkomnudust/ voru þeir aller med einum Huga/ j þeim sama stad. Og þar vard skyndelegur Þytur af Himne/ likka so sem mikels tilkomande Vindar/ og fyllte vpp allt Hwsed/ þar þeir satu j/ Og a þeim saust sundurgreinanlegar Tungur/ so sem ad være þær gloande. Hann sette sig yfer sierhuórn þeirra/ Og þeir vrdu aller fuller af Heilögum Anda.

Bænen.

KOm Heilagur Ande/ O Herra Gud/ og fyll vpp Hiortu þinna Riettruadra/og vpp kueik j þeim Eld þijns Guddomlegs Kiærleika. Þu s̄ mz marg fiølda Tungnanna/saman safnad hef ur morgun Þiodum j Heimenum / j eining Truarennar. Vier bidium þig/ Kueik j oss þijna Guddomlega Gæfu/ og Eld þijns Kiærleika. So ad vier mættum sæta þig ad vera einn sannan Gud / med Synenum/ Virstu ad leida oss/ styra og stiorna/ So ad vier fyrer Jñblastur hins Helga Anda/ mættum vaxa og proast j riettre Tru/og ver da so eilijflega Sæluholp-
ner/ Amen.

Matthei. xxviij. Cap

Mier er giefed allt Vallds a Himnum/og a Jördu. Fyrer þui gange þier wt/og kienned öllum þiodum/og skýred þær/ I Nafne Föduns/og Sonar/ og Anda Heilags.

Marci xvi Cap

Fared wt vm allañ heimeñ/ & predikid Euangelium allre Skiepnu. Huör hann truer/og verdur skýrdur/sa skal verda Sæluholpeñ/ Enn huör hañ ecke truer/ Hann skal fordæmast.

Enn þeir geingu wt/Og predikudu allstadar/ Drottne Samuerkanda/ og Ordeð styrkianda/ med epter fylgande Teiknum.

Bœnen

O Minn Herra Jesu Christe/ Þu sem ad bifalader þínum Lœrisueinum/ adur enn þu varst Vppnumeñ til Himens/ ad þeir skylldu fara vt vm all añ Heimeñ/ z predika Euangelium fyrer allre Skiepnu/ So aller þeir sem ad trua/ og eru skírder/ þeir skylldu verda Sæluholpner/ Hiner sem ecke trua/ skylldu verda Fordœmder. Þu gafst þeim Magt ad tala ny og adskilianleg Tungumal/ og ad grœda allskyns Mein og Sotter / z ct. Vier bidium þig / Ad þu villder eñ nu a þessum Deige/ vera hia Þienurum þíns Heilaga Ords/ Og so hia oss ollum/ og lata oss niotande verda þinnar Heilags Anda Nadar/ Amen.

tj. Thessalon. j. Cap.

Drotten Jesus hañ mun openber ver da af Himnum / a samt med Englum sijns Kraptar.

Matthei. xxv. Cap.

Enn þa Mannsins Son mun koma j sijnu Tignar vellde / og aller Helger Englar med hönum / hann mun þa sitia a Sæte sijns Velldis / og allar Þioder munu saman safnast fyrer hönum / Og hañ mun þa sundurskilia huöra fra öd rum / so sem Hirder sundurgreiner Saude fra Kidum / Og Saudena mun hann skicka til sinar hægre Handar / enn Kideen til Vinstre / Þa mun Kongurenn seigia til þeirra sem a hans hægre Hönd eru / Kome þier Blessud Börn Föður mijns / og eigneſt þad Ríke sem ydur var tilb.ed fra Vpphafe Veralldar / ꝛ ct.

Þa mun hann og seigia til þeirra sinn til vinstre Hädar eru / Fared burt fra mier þier Böluader j eilijfañ Elld / ꝛ ct.

Q þa

Bænen.

Þu hin strange og Riett-
læte Domare/ Herra Jesu Chri
ste/ Vertu oss aumum z syndugum naad
ugur og myskunsamur/ þegar þu kiem-
ur j Magt þinne ad dæma Lifendur og
Dauda/ og þegar þu verdur gialldande
einum z sierhuørium epter sijnum Ver
kum/ Vier bidium þig/ Lat oss þa blij-
fa til hægre Handar/ hia þijnum Vt-
uøldum/ og med þeim fa ad heyra/ þa
gledelegu Rødd þijna/ Komed þier Bl
essader mijns Fødurs/ og erfed þ ad Rij
ke/ sem ydr var tilbwed fyrer Vpphaf
Neimsins/ ad vier mættum so hia
þier blijfa/ og vera eilijf-
lega/ Amen.
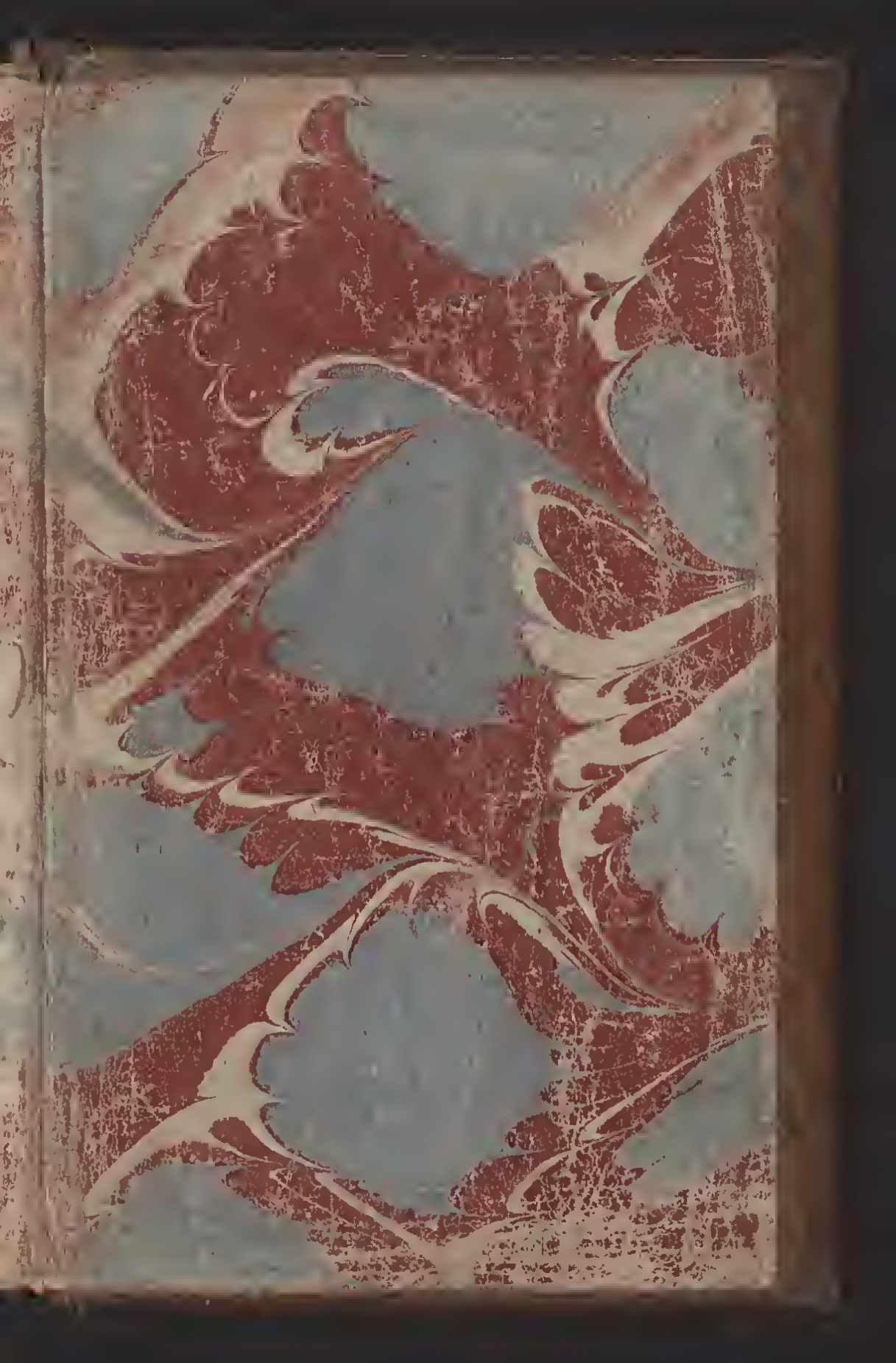
EINIS.